

பகவத் கீழை ஆரம்ப அந்வு

பரிடசே நடாத்துபவர்கள்

சர்வதேச கிருஷ்ண பக்தக் கழகம்

ஸ்தாபகர் :

ஷநுதிரு A.C. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபாகா

தொகுப்பு :

மீமதி நந்தராணி தேவி

சர்வதேச கிருஷ்ண பக்தக் கழகம் - லிலங்கைக்கிளி

188, யுசுசிச்டட்டி, தெரு, கொழும்பு - 13, ஸ்ரீ வங்கா.

தொலைபேசி - 433325. தொலைநகல் - 471099

வறே கிருஷ்ண

ஸ்ரீ குரு வணக்கம்

“ஓம் அக்னோன் திமிராந்தஸ்ய
குணாஞ்சன சலாகயா
சக்ஸி உண்மீதும் யேன
தல்லம் ஸ்ரீ குருவே நம்”

மொழி பெயர்ப்பு

அறியாமை என்றும் இருக்கின்ற இருங்கு எனது கண்களை அறிவு என்றும் தூங்கியால்
திறந்த என் ஆத்மீ குருவிற்கு என் பணிவகுவந்த வணக்கங்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதாவுக்குரீய வணக்கம்

1. நம ஓம் விஷ்ணு பாதாய
கிருஷ்ணபிரஸ்தாய பூதலே
ஸ்ரீமதே பக்திவேதாந்த
ஸ்வாமின் இதி நாமினே

மொழி பெயர்ப்பு

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூந்தூப பாதந்தானாச சர்வாகங்க கொண்ட வாரும் பகவான்
கிருஷ்ணருக்கு மிக விருப்பமானவரும் ஆகிள் அநு-தி. A.C. பக்திவேதாந்த சுவாமி
பிரபாதாவிற்கு எனது பணிவான வணக்கங்களால் தாடிப்பிக்கின்றேன்.

2. நமஸ்தே சரஸ்வதே தேவே
கௌரவாணி பிரசாரிணே
நிவிலேஷ குஷ்யவாதி
பாச்சாத்ய தேவை தூரிணே

மொழி பெயர்ப்பு

ஸ்ரீல சரஸ்வதி கோஸ்வாமியின் சேவகனே! எங்கள் ஆத்மீ குருவே! உங்களுக்கு
எங்கள் மரியாதை கலந்த வணக்கங்கள். நீங்கள் பிரபு சைத்தன்ய தேவரின் செய்திகளைப்
போதிக்கிறீர்கள் அத்துடன் அச்செய்திகளை நாஸ்திகவாதிகளும், மாயாவாதிகளும் நிறேந்த
மேற்கத்தைய நாடுகளிலும் பரப்புகிறீர்கள்.

பஞ்ச தத்துவ மந்திரம்

3. ஜய-ஶ்ரீ கிருஷ்ண சைத்தன்ய
பிரப நித்தியானந்த
ஶ்ரீ அத்வைத கதாதுர ஶ்ரீவாசாதி
கௌரி பக்த விருந்த

மொழி பெயர்ப்பு

முழு முத்துடவள் பகவான் கிருஷ்ண் ஶ்ரீ கிருஷ்ண சைத்தன்ய மஹா பிரப-
பரிபூரண வியாபகமான நித்தியானந்த பிரப அவரது அவதாரம் ஶ்ரீ அத்வைத பிரப,
அவரது அகச்சக்தியாகிய நீல கதாதுர பிரப, அவருடைய இடைச்சக்தி ஶ்ரீநிவாச பிரப
ஆகியோரின் மத்தியில் பரம்பரூஷ் பகவானாகத் திகழ்கின்றார். ஶ்ரீ சைத்தன்ய மஹா பிரப
எப்பொழுதும் தன் வியாபகங்களுடன் (தத்துவங்கள்) கூடியவராகவே இருப்பார். என்பதை
ஒருவர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண
கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
ஹரே ராம ஹரே ராம
ராம ராம ஹரே ஹரே

கடவுள் பரிபூரணர்

ஓம் பூர்ணம் அத : பூர்ணம் இதம்
பூரணாத் பூர்ணம் உதச்யதே
பூரணஸ்ய பூர்ணம் ஆதாய
பூர்ணம் ஏவாவசிஷ்யதே

மொழி பெயர்ப்பு

முழுமுதற் கடவுள் குறைவற்றவர், முழுமையானவர். அவர் பரிபூரண மானவராகையால்
பழவுலகம் போன்று அவரினின்று வெளிப்படுவனவெல்லாம் குறைவற்ற முறையில் முழுப்
பொருட்களாக அமைகின்றன. முழுப் பூரணத்திலிருந்து உற்பத்தியாவதெல்லாம் அதன் தன்
நிலையில் முழுமையானது. அவர் பூரணமான முழுப் பொருளாகையால் அவரினின்று பற்பல
முழுமையான பகுதிகள் வெளிவந்தும் அவர்முழுமையான மீதியாகவே எஞ்சி நிற்கிறார்.

பகவரனின் 13 திருநமங்கள்

1. ஓம் கேசவாய நம	7. ஓம் தீரிவிக்ரமாய நம
2. ஓம் நாராயணாய நம	8. ஓம் வாமணாய நம
3. ஓம் மாதவாய நம	9. ஓம் ஸ்ரீதராய நம
4. ஓம் கோவிந்தாய நம	10. ஓம் வர்மநஷ்டீகேஷாய நம
5. ஓம் விஷ்ணவே நம	11. ஓம் பத்மநாஸாய நம
6. ஓம் மதுகுதணாய நம	12. ஓம் தாமோதராய நம
	13. ஓம் வாசதேவாய நம

பரம ஆனுநர் கிருஷ்ணர்

ஸஸ்வர : பாம : க்ருஷ்ண :
 ஸச்சிகூளந்த விங்ரஹ :
 அணாதிராதி : கோவிந்த :
 ஸ்வப் காரண காரணம்

மொழி பெயர்ப்பு

“ஸஸ்வர்கள் பலர் உள்ளனர். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே அவர்களில் பரமனாவார். அவரே பாம புருஷர், அவரது உடல் நித்தியமானது, அறிவு நிறைந்தது, ஆனந்தமானது அவரே முதல் முதல் கடவுளான கோவிந்தம் - எல்லாக் காரணங்களுக்கும் அவர் தம் காரணமாக விளங்குவார்.” (ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதை 5.1)

கலியுகத்தில் ஹரிநமமே கதி

ஹரே நாம ஹரே நாம
 ஹரே நாமைவ கேவலம்
 கலெள நாஸ்தியேவ நாஸ்தியேவ
 நாஸ்தியேவ கதி அன்யதா

மொழி பெயர்ப்பு :

“சக்சராவுகளும் கருத்து வேறுபாடுகளும் நிறைந்த இந்தக் கலியுகத்தில் ஆன்மீக ஞாதந்தை பெறுவதற்கு (ஹரிமின்) பெயர்களை உச்சரிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, வேறு வழியில்லை, வேறு வழியில்லை”.

பாடம் ஒன்று

முழுமுதற் கடவுளாகிய பகவான் வேத இலக்கியங்கள் மூலம் அறிவை வழங்கியுள்ளார் அந்தத்தையை வேத அறிவு மாற்ற முடியாதது. தவறுகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்கும், சந்தேகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் உயர் ஞானமாக விளங்குகிறது அந்த அறிவு கேள்வி மூலம் போதிக்கப்பட்டு வந்ததால் ‘சுருதி’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. வேத இலக்கியங்கள் கடவுளருக்கும் ஜீவராசிகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. ஆது “சம்வந்த” என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதை விளங்கிக் கொண்டு அதன்படி நட்ப்பது “அபிதேய” என்றும் இறுதியில் வாழ்க்கையின் இவச்சியத்தை அடைதல் “பிரயோஜன” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பகவத்கீதை கடவுளினால் பாடப்பட்ட பாட்டு. பகவத்கீதை வேத இலக்கியங்கள் அனைத்தினதும் சாராமாக விளங்குகிறது. வேத இலக்கியங்களுள் முக்கியமான உபரிடதங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது இது ‘க்ஷோபநிடதம்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது பகவத்கீதையை சொன்னவர், பாடியவர் முழுமுதற் கடவுள் பகவான் கிருஷ்ணர் ஆவர். அவர் கூறியதிலே அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கீதையின் ஓவ்வொரு பக்கமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முழுமுதற் கடவுள் பகவான் என்று கூறுகிறது. பகவத்கீதை அர்ச்சனைக்கு பகவான் கிருஷ்ணரால் போதிக்கப்பட்டது அர்ச்சனை தனது பக்ததுமும் தோழனுமாக இருப்பதால் மிகப்பெரிய பரம ரகசியமான இந்த ஞானத்தை அவனுக்கு போதிப்பதாக கூறுகிறார்.

ஸ ஏவாயம் மயா தே அத்ய
யோக : ப்ரோக்த : ராதன :
பக்தோ அலோமேஸஹா சேதி
ரஹஸ்யம் ஹி ஏகத் உத்தமம் (பக்.4.3)

அர்ச்சனை பகவத்கீதையை எப்படி ஏற்றுக் கொண்டான் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது

சாவம் ஏகத் இருதம் மன்யே
யன் மாம் வதசி கேசவ
ந ஹி தே பகவன் வ்யக்திம்
விதூர் தேவா ன தானவா : (பக்.10-14)

நீ சொல்லும் ஓவ்வொன்றையும் பரமசத்தியமாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். உனது பரத்துவத்தை அல்லது பூரணத்துவத்தை தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. என்று அர்ச்சனன் கூறினான்.

இவ்விதம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அர்ச்சனன் போன்ற - அவனது தன்மைகளைக் கொண்ட ஒருவரால் தான் பகவத்கீதையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அதாவது அவன் கிருஷ்ணருடன் நேரடியான உறவுமுறை கொண்ட பக்தனாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே ஒருவன் பக்தி உண்வடன் பகவத் கீதையைப் படிக்க வேண்டும். அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பகவத் கீதையின் நோக்கம் என்ன?

மனித இனத்தை ஜட இயல்பாகிய அறியாமையிலிருந்து விடுவிப்பது பகவத் கீதையின் நோக்கம். அர்ச்சனன் போர்க்களத்தில் நோக்கிய இன்னல்களைப்போல ஓவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையிலும் இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. அர்ச்சனன் தனக்கு ஏற்பட்ட கலக்கத்திலிருந்து விடுபட பகவான் கிருஷ்ணரிடம் சரணடைகிறான். அப்பொழுது பகவத்கீதை கிருஷ்ணால் உபதேசிக்கப்படுகிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் கலக்கமடைகிறார்கள். அதில் ஒரு சிலர் தான் அவர்களுடைய உண்மையான நிலையைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்கள். தாங்கள் யார்? என் இந்நிலைக்கு தாங்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள்? என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். தான் துன்பப்படும் அந்நிலையைப் பற்றி ஒருவன் சிந்தித்து ஆராய முற்படாவிட்டால் அவன் ஒரு பூரண மனிதனாக மாட்டான். ஆகவே எவன் ஒருவன் தான் எங்கிருந்து வந்தான்? தான் யார்? என் துன்பப்படுகிறான்? மரணத்திற்குப் பின் எங்கு போவான்? என்பதையெல்லாம் சிந்தனை செய்கிறானோ அவன்தான் பகவத்கீதையை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய சரியான மாணவன் இத்தகைய சிரத்தையுள்ள மாணவன் முழுமதற் கடவுள் பகவான் கிருஷ்ணரிடத்து உறுதியான நும்பிக்கையும் விசுவாசமும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்தகைய மாணவன் தான் அர்ச்சனன்.

கேள்விகள்

1. வேத அறிவு எத்தகையது?
2. வேதங்களை எங் “ஸ்ருதி”என்று அழைக்கின்றனர்?
3. வேத இலக்கியங்கள் எதைப்பற்றி அறிவுறுத்துகின்றன?
4. வேத இலக்கியங்களில் பகவத்கீதை எந்த நிலையை வகிக்கிறது?
5. எவ்விதம் பகவத்கீதையை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்?
6. கீதா படிக்கும் மாணவனின் தகைமகள் எவை?
7. பகவத்கீதையின் நோக்கம் என்ன?
8. எப்பொழுது ஒருவன் பூரண மனிதன் என்று கணிக்கப்படுகிறான்?

9. பகவத்கீததையப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றை கூறுக?
 10. பகவத்கீததையில் எத்தனை சோகங்கள், எத்தனை அத்தியாயங்கள் உள்ளன?
 11. அ) பகவத் கீதை என்று அழைக்கப்படுகிறது.
 ஆ) அர்ச்சனன் கிருஷ்ணரின் இருந்தான்.
 இ) சரணடைந்தான்
 அச்சமயத்தில் பகவத்கீதை உபதேசிக்கப்பட்டது.
-

பாடம் இரண்டு

பகவான் கிருஷ்ணரால் அர்ச்சனனுக்குப் போதிக்கப்பட்ட பகவத் கீதயின் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரம ஆளுநர் எல்லாவற்றையும் அனுயவிப்பவர் - எல்லோரதும் நன்பர். பரக்கருதி எனப்படும். இயற்கை அனைத்தும் அவருடைய புறச்சக்தி. ஜீவன் - ஆத்மா ஒவ்வொரு ஜீவராசியும் அவருடைய அகச் சக்தியின் பங்கும் பகுதிகளும் நிரந்தரமானவையுமாம். ஆனால் இந்த உலகில் காட்சியளிக்கும் இயற்கையின் தோற்றம் உண்மையானதும் தற் காலிகமானதுமாகும். ஜடதீயற்கைமுக்குணங்களினால் உருவாக்கப்பட்டதுசத்தும், ராஜசம், தாஸம், ஆகியவை அம்முக்குணங்களாம். மனம், புத்தி, அகங்காரம், பிருதுவி (நிலம்), அப்ப (நீர்), தேஜஸ் (நெருப்பு), வாயு (காற்று), ஆகாயம் (பரந்தவெளி), எனும் எட்டுப்பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்ய இம்மூன்று குணங்களும் சேர்க்கப்படுகின்றன. இந்த ஜட உலகில் அத்தனையும் இம் முக்குணங்களின் சேர்க்கையாலானது. ஆகவே அவற்றினால் அவை கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. (ஆஸ்படுகின்றன).

பரம்பொருள் - பரம உணர்வாகிய பகவான் கிருஷ்ணர் உடல்கள் அனைத்திலும் உணர்வாக இருக்கிறார். அனுவிலும் அவர் தான் உணர்வாக இருக்கிறார். இந்த ஜட உலகில் அவர் எந்த வடிவில் தோன்றினாலும் அவருடைய பரம உணர்வு ஜடத் தன்மைகளால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஜீவன்கள் என்றறைவை அவை தங்கள் சொந்த உடல்களில் தான் உணர்வாக இருப்பவை. ஜடசக்தி உணர்வற்று. ஜீவனின் உணர்வு ஜடகுணங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பொழுது மேற்கூறப்பட்ட எட்டு விதமான பொருட்களான ஜட உடல்ல் சிக்குண்ணுகிறது. இவ்விதம் பந்தப்படுத்தப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு ஸ்தால உடல், சூத்கம உடல் என இருவித உடல்கள் உண்டு. இவ்விதம் பந்தப்பட்ட நிலை

பகவான் கிருஷ்ணரீன் விருப்பப்படி முழுமனதுடன் செயல்படுவதால் தூய்மையாக்கப்படுகின்றது. தூய உணர்வுடன் செய்யும் இந்தச் செயல்கள் “பக்தி”என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விதமான பக்தி சேவை ஜட இயற்கையின் முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட உன்னத நிலையையுடையவை. பக்தி சேவையில் ஈடுபடுவார்கள் எந்தவித ஜட இயற்கையுடன் தொடர்புடைய கருமங்களிலும் கர்மபலங்களிலும் இருந்து விடுபடுகிறார்கள் இவ்விதம் கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட முக்தி நிலையில் ஒருவன் தன்னுடைய உண்மையான - பகவான் கிருஷ்ணரீன் சேவகன் எனும் நிலையை அடைகிறான்.

பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் அத்தனை கிரகங்கள் - அல்லது கோளங்களும் மீண்டும் பிறந்து, இறத்தல், முதுமை, நோய் என்பவற்றிற்கு இடமானவை. பகவான் கிருஷ்ணரீன் ஆந்மீக உலகம் இத்தகைய குறைபாடுகள் இல்லாதது. அங்கு ஒவ்வொரு பொருளும் உணர்வுடையவை. அரிச்சுனனின் வழியைப் பின்பற்றி, நாங்கள் கிருஷ்ணரீன் போதனைகளின்படி செயல்புரிவோமானால் கிருஷ்ணரீன் பரம புத்ததை அடையலாம். ஒரு முறை நாங்கள் அங்கு போய் விட்டால் மீண்டும் இந்த துண்பம் நிறைந்த ஜட உலகிற்கு திரும்ப வேண்டியதில்லை. கடவுளின் சாம்ராச்சியத்திற்கு திரும்பவும் போவதற்கான வழியை கிருஷ்ணரீவிருந்து வழிவந்த குருசிஷ்ய பரம்பரையில் வந்த வரும், தன்னை உணர்ந்த ஆத்மாவுமாகிய குருவிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய குருவிற்கு சேவை செய்து, அவரிடம் பணிவுடன் வினாவி தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். என்று பகவான் எங்களுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

கேள்விகள்

1. பகவத்கீதையின்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரீன் இயல்புகளை வர்ணிக்க ?
2. ஜடசக்தியும் ஜீவராசிகளும் கிருஷ்ணரூடன் எவ்விதத்தில் தொடர்புடையவை?
3. ஜட இயற்கையின் முக்குணங்கள் எவை?
4. முக்குணங்களில் சேர்க்கையால் உண்டாக்கப்படும் எட்டுப்பொருட்கள் எவை?
5. கிருஷ்ணரூக்கும் தனிப்பட்ட ஜீவனுக்குமள்ள இருவேறுபாடுகள் எவை?
6. எவ்விதம் ஒரு ஜீவன் இந்த ஜட உலகில் பந்தப்படுத்தப்படுகிறது?
7. “பக்தி” எனும் பத்ததை வரையறுத்துக் கூறுக.
8. பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் அடிப்படைத் துண்பங்கள் எவை?
9. ஆன்மீக உலகின் இயல்பு என்ன?
10. பகவான் கிருஷ்ணரீன் இருப்பிடத்தை அடையும் வழிமுறையை எங்கிருந்து கற்கமுடியும்?

பாடம் முன்று

பகவத் கீதை கடவுளைப் பற்றிய விளக்கம், ஜீவராசிகளின் உண்மை நிலை, பரக்ருதி அல்லது ஜட இயற்கை, காலம், கர்மா (ஜீவராசிகளின் செயல்கள்) ஆகிய ஜந்து அடிப்படை உண்மைகளை பற்றி விளக்குகிறது. ஜட இயல்பின் முக்குணங்களின் சேர்க்கையின் ஆதிக்கத்தாலும் காலத்தின் விளைவாலும் செயல்கள் நிகழ்கின்றன. இவை கர்மா என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த செயல்கள் நினைவுக்கெட்டாத காலத்திலிருந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. நாங்கள் எங்களுடைய கர்மாவின் விளைவுகளின் பயனாகத் தான் வருந்துகின்றோம். அல்லது இன்பத்தை அனுபவிக்கின்றோம். இந்த ஜந்து பொருட்களிலும் ஆளுநராகிய கடவுள் அல்லது ஈஸ்வரன், ஆளப்படும் ஜீவன் அல்லது தனிப்பட்ட ஆத்மா, ஜட இயற்கையான ப்ரக்ருதி, நிரந்தரமான காலம் என்பன நிரந்தரமானவை, என்றுமள்ளவை.

கர்மம் நிரந்தரமற்றது. மாற்றப்படக்கூடியது. நினைவுக்கெட்டாத கால முதல் நாங்கள் துன்பத்தையோ இன்பத்தையோ அனுபவிக்கின்றோம் ஆனால் எங்களால் எங்கள் கர்மாவின் பலனை மாற்றமுடியும். எங்கள் பூரண அறிவில்தான் அது தங்கியள்ளது. இந்த கர்ம பந்தங்களின் விளைவுகளிலிருந்து விடுபட எவ்வித செயல்களை நாம் செய்ய வேண்டும் என்பதை பகவத் கீதை விளக்குகிறது. யோகிகள் மூவகையினர் - அருவவாதிகளான ஞானிகள், தியானம் செய்யும் யோகிகள், கடவுளிடம் தங்களை அள்ப்பணித்த பக்தர்கள் எனப்படுவர். ஆனால் பகவான் என்ன சொல்கிறார்?

யோகினாம் அபிசர்வேஷாம்
மத் கதேனாந்தராத்மா
சிரத்தாவான் பஜேதே யோமாம்
சமே யுக்த தமோ மத : (ப.க். 7-47)

“யோகிகள் அனைவரிலும் எவன் அதிக நம்பிக்கையுடன் எப்பொழுதும் என்னில் தங்கியிருக்கிறானோ என்னை எப்பொழுதும் நினைக்கிறானோ என்னுடைய உன்னதமான பக்தி சேவையில் ஈடுபடுகிறானோ அவன் தான் அதிசிறந்த யோகி” என்கிறார். ஆகவே எவன் ஒருவன் பகவான் கிருஷ்ணரை எப்பொழுதும் நினைக்கிறானோ அவன் தான் அதி உன்னதமான யோகி, அதி உன்னத ஞானி அதி சிறந்த பக்தன்.

செயலற்றிருந்து தன்னை நினைக்கும்படி பகவான் அரச்சனாக்குப் போதிக்கவில்லை, பகவான் ஒரு பொழுதும் செயலற்றிருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த ஜட உலகில் ஒருவன் தன்னுடைய உடலைப் பேணுவதற் காகவேனும் தொழில் புரிய வேண்டும். அவ்விதம் தொழில் செய்யும் பொழுது அவரை நினைக்க வேண்டும். அதனையே கிருஷ்ண் கூறுகிறார். ஸ்ரீ சைத்தன்ய மஹா பிரபுவும் அதனையே போதிக்கின்றார். “கிரித்தன்யஹ சதா ஹரிஷி”

என்று கூறுகிறார். எப்பொழுதும் ஒருவன் ஹரியின் புனித நாமங்களை ஒதுவதற்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

“ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ஹரே ஹரே”

ஒரு நாளில் 24 மணித்தியாலங்களும் பகவானை அவரது நாமங்களை ஜெபித்தோ ஒதியோ அவரை நினைப்பதற்குப் பயின்று பழகிக் கொண்டால் அதனால் நாங்கள் அவரை எப்பொழுதும் நினைக்கக் கூடியதாக விருக்கும்

இது ஒரு கடினமான முறையல்ல ஆனால் அதனை ஒருவர் அனுபவம் வாய்ந்த குருவிடம் கற்கவேண்டும். மனம் எப்பொழுதும் அங்குமிங்கும் அலைபாயும் மனதை பகவான் சிந்தனையில் எப்படி செலுத்துவது என்பதை பகவத்கீதை போதிக்கிறது. அத்தகைய கிரகிக்கும் தன்மை ஒருவனை பகவானின் சாம்ராச்சியத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது போதனைகளை முறையாகப் பின்பற்றினால் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களிலிருந்தும் ஏக்கங்களிலிருந்தும் விடுபடுவது இலகுவாகிறது.

கேள்விகள்

1. பகவத் கீதையில் கூறப்படும் ஜந்து விடயங்கள் என்ன?
 2. அந்த ஜந்து விடயங்கள் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக?
 3. கர்மாவின் நியதி என்ன?
 4. எத்தனை விதமான மக்கள் கடவுளை அடைய முயலுகிறார்கள்?
 5. பகவான் கிருஷ்ணரின் அபிப்பிராயப்படி இவர்களுள் எவர் சிறந்தவர்?
 6. பல்வேறு கடமைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே கிருஷ்ணரை நினைப்பதற்கு பகவத்கீதை போதிக்கும் பல்வேறு வழிகள் என்ன?
 7. பள்ளி மாணவனாக இருக்கும் ஒருவன் எவ்விதமாக பகவான் கிருஷ்ணரை எப்பொழுதும் நினைக்க வேண்டும்?
 8. ஒருவன் வாழ்க்கையில் எல்லாவித துன்பங்களிலிருந்தும் எவ்வாறு விடுபடுகிறான்?
 9. பகவான் கிருஷ்ணரைப் போலவே ஸ்ரீ சைத்தன்ய மஹா பிரபுவும் போதிக்கிறார் அது என்ன?
1. உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துத் தந்த எங்கள் ஆத்மீக குருவின் பெயர் என்ன?
 2. A.C.என்பது எதைக்குறிக்கிறது?
 3. குருவிற்குரிய வணக்கம் கூறுக?
 4. பஞ்ச தத்துவ மந்திரம் என்ன?
 5. மஹா மந்திரம் என்ன?

யாத்ம நான்கு

பகவத் கீதை

அர்ச்கன விசாத யோகம்

அத்தியாயம் 01

(குருகேஷத்திரப் போர்க்களத்தில் படைகளைக் கவனித்தல்)

இது பகவத்கீதமின் முதல் அத்தியாயம். அர்ச்கனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு ஸ்ரீ பகவான் கிருஷ்ண் அகில உலகிற்கும் உபதேசம் செய்தார். அந்த உபதேசமே இன்று எங்களுக்கும் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை எனும் பெயரில் கிடைக்கிறது. அதில் முதலாவது சுலோகம்.

திருத்தாஷ்டர் உவாச

தர்மகேஷத்ரே குரு கேஷத்ரே சமவேதா யுத்தசவ

மாமகா: பாண்டவாச்சைவ கிமகுரவத சஞ்சய--

தர்மத்தின் நிலைக்களனாகிய குருகேஷத்திரம் எனும் பூமியில் போர்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஒன்று கூடிய எனது மக்களும் பாண்டவர்களும் என்னதான் செய்தார்கள் சஞ்சயனே! என திருத்தாஷ்டரன் அவனுடைய காரியதுரிசி சஞ்சயனைக் கேட்கிறார். இதற்குப் பதில் சொல்லுகின்றார் சஞ்சயன். இவ்வாறே பகவத்கீதை ஆரம்பிக்கிறது. பகவான் கிருஷ்ணருக்கும் அர்ச்கனனுக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலை சஞ்சயன் திருத்தாஷ்டருக்குக் கூறும் பொழுது பகவான் உவாச, (பகவான் கூறினான்)

அர்ச்கனன் உவாச, (அர்ச்கனன் கூறினான்) சஞ்சய உவாச (சஞ்சய கூறினான்) என்று அவர்களை அவர்கள் உரையாடலை நேராகவே படிக்க முடிகிறது இச்சமயத்தில் திருத்தாஷ்டர் கேள்வி கேட்ட சந்தர்ப்பத்தின் விளக்கத்தை நாம் அறிவது மிக முக்கியம். ஆகவே அதுபற்றி சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

பாண்டவர்கள் பன்னிரு வருடம் ஒரு வருடம் அஞ்சுான வாசமும் செய்து திரும்பி வந்தால் அவர்களுக்குரிய பகுதியைக் கொடுக்கலாம் என்று கூறிய தூரியோதனன் “ஊசிகுத்தும் இடமேனும் கொடுக்கமுடியாது” என்று கூறிய பின் பாண்டவர்கள் தூரியோதனன் ஆகிய இரு பக்கத்தினரும் யுத்தத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தனர்.

அந்த யுத்தத்திற்காக பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய உதவியைப் பெறுவதற்காக தூரியோதனன் துவாரகை சென்றான். அன்றைய தினமே அர்ச்கனனும் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தான். அச்சமயம் பகவான் தன் மாளிகையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தூங்கிய இடத்தில் தூரியோதனன் தலைமாட்டில் இருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். அர்ச்கனன் இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு வணக்கத்துடன் பகவானுடைய திருவடியின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தான். கிருஷ்ணர் கண் விழித்ததும் எதிரே நின்று கொண்டிருந்த அர்ச்கனனைப்

பார்த்தார். பிறகு பின்னால் திரும்பிய பொழுது தலைமாட்டில் அமர்ந்திருந்த துரியோதனன் தென்பட்டான். கிருஷ்ண் இருவரையும் வரவேற்று உபசரித்து அவர்கள் வந்த காரணத்தைக் கேட்டார். அப்பொழுது துரியோதனன் “உங்களுக்கு என்னிடமும் அர்ச்சனைனிடமும் அன்பு ஒரே விதம் உள்ளது. இருவரும் உங்களுடைய உறவினர்கள் உங்களை காண நான் முதல் வந்தேன் முதல் வந்தவனுக்குத் தான் நல்லோர் உதவி செய்வார்கள் என்ற முறை உண்டு. ஆகவே நீங்கள் எனக்குத் தான் முதலில் உதவி செய்ய வேண்டும்” என்றார். இதற்குப் பகவான் “துரியோதனன் முதலில் வந்தாலும் அர்ச்சனைனைத் தான் நான் முதலில் பார்த்தேன். ஆகவே நான் இருவருக்கும் உதவி செய்வேன். ஆனால் நான் சாஸ்திர முறைப்படி சிறுவர்களின் விருப்பத்தை முதலில் நிறைவேற்றுவது தான் முறை. ஆகவே முதலில் அர்ச்சனன் விருப்பத்தை தான் நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் இரண்டு விதமாக உதவி செய்வேன் ஒருபக்கம் என்னுடைய வலிமையிக்க நாராயண்சேனை சேரும். மறுபக்கம் யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்ற சபதத்துடன் நான் தனியாகச் சேர்வேன். ஆயுதம் எடுக்க மாட்டேன்”. அர்ச்சன! தாம்பிடி உன் விருப்பத்திற்கு முன்னுரிமை உண்டு. கேள் என்றார் அர்ச்சனன் பகவான் கிருஷ்ணரைத்தான் தன் பக்கத்திற்கு கேட்டான். பிறகு துரியோதனன் மகிழ்ச்சியிடன் நாராயண் சேனையைக் கேட்டு பெற்றுக் கொண்ட திருப்தியிடன் ஹஸ்தினாபுரம் சென்றான்.

அதன் பின்பு பகவான் அர்ச்சனனைப் பார்த்து “அர்ச்சனா நான் யுத்தம் செய்ய மாட்டேன் என்றபோதும் எந்த நோக்கத்தில் நாராயண்சேனையை விரும்பாமல் என்னை மட்டும் விரும்பினாய்” என்று வினாவினார். அதற்கு அர்ச்சனன் “பகவானே நீங்கள் தனியாகவே அனைவரையும் அழிக்க வல்லவர் நான் வெறும் படையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறேன்? பல நாட்களாக எனக்குள் ஒரு ஆசை நீங்கள் எனக்குத் தேரோட்டியாக வரவேண்டும் என்று. இந்த பெரும் போரில் என் விருப்பத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.” பக்தவத்சஸ்தாகிய பகவான் கிருஷ்ண் தன் பக்தன் விருப்பப்படியே அர்ச்சனனுக்குத் தேரோட்டியானார்.

இவ்விதம் இருதரப்பினரும் யுத்தத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டு தங்கள் படைகளுடன் குருஷேத்திரத்திற்குப் பறப்பட்டுச் சென்றார்கள். பின்பு திருதாஷ்டிரன் மிக துன்புற்றிருந்தான்? அப்போது வியாச முனிவர் அங்கு தோன்றி திருதாஷ்டிரானுக்கு தேறுதலைச் சொல்லி அவன் பிறவிக்குருடனானதால் பாரதயுத்தத்தை பார்க்க அவன் விரும்பினால் கண் பார்வையைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் திருதாஷ்டிரன் தன் உறவினர்கள் போரில் மடிவதைப் பார்க்க விரும்பவில்லை என்றால் யுத்தத்தில் நடக்கும் விடயங்களை சொல்லக் கேட்டால் போதுமென்றால் வேண்டிக் கொண்டார். அதன்படியே வியாசதேவர் திருதாஷ்டிரனின் காரியதரிசியும் தனது சிவ்யனுமான சுஞ்சயனுக்கு ஞானக்கண் முதலியவைகளைக் கொடுத்து யுத்தத்தில் நடப்பவையைத்தையும் நடந்த படி சொல்ல

ஏற்படுத்திவிட்டுப் போனார். அதன் பிறகு திருதாஷ்டிரன் பூமி முதலிய அண்டங்களைப் பற்றி சஞ்சயிடம் முதலில் விசாரித்து அறிந்துக் கொண்டிருந்தான். பின்பு குருகேஷத்தில் குருக்ஞானாக நிகழ்ந்தவற்றைக் கேட்டான்.

கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் சஞ்சயன் உலக நன்மையின் பொருட்டு பகவான் கிருஷ்ண சகல வேதாந்த சாரத்தையும் தீர்ட்டி அர்ச்சனங்குக்கு உபதேசித்த கீதா சாஸ்திரத்தை பகவானிடத்திருந்து சஞ்சயன் நேரில் கேட்டபடியே திருதாஷ்டிரனுக்கு கூறினார். இதனை நாங்கள் கீதையின் 18வது அத்தியாயம் 75வது சுலோகத்தில் : -

சஞ்சய உவாச

வ்யாச பிரசாதாத் ச்ருதவானேதத் குறுய மஹும் பரம்

யோகம் யோகேஸ்வராத் கிருஷ்ணாத் சாக்ஷாத் கதயத் ஸ்வயம்

(ப.க் 18-75)

ஸ்ரீ வியாச பகவானுடைய அருளினால் தெய்வீகப்பார்வை பெற்ற நான் உயர்ந்த ரகசியமான இந்த யோகத்தை அர்ச்சனையைக் குறித்துச் சொல்கின்ற சாக்ஷாத் யோகேசுவரனான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமிருந்து நேரடியாகக் கேட்டேன். என்று சஞ்சயன் கூறுவதைக்காணலாம் இவ்விதமாய் சஞ்சயரைக் கொண்டு திருதாஷ்டிரருக்கு இந்த கீதா சாஸ்திரத்தைச் சொல்லும் படி முற்று முணங்கள் ஸ்ரீ வேதவியாசர் ஏற்படுத்தியதின் கருத்து என்னவென்றால் இந்த கீதா உபதேசமானது ஏதோ யுத்த களத்தில் நின்ற கூத்திரியனான அர்ச்சனங்குக்கு யுத்தம் செய்வதின் பொருட்டு மாத்திரம் சொல்லப்பட்டதல்ல. இயிரபஞ்சமாகிய அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக்கிடக்கிற சகல ஜனங்களும் இந்த கீதா சாஸ்திரத்தை கேட்பதினாலும், படிப்பதினாலும் அவரவர்களின் அஞ்ஞானத்தினின்று விடுபப்பட்டு மோட்சமடைவதற்குரிய வழி இதுகான் என்பதை வலியுறுத்திக் காட்டுவதற்காகவே. ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் பகவானின் தத்துவ உபதேசம் 2ம் அத்தியாயம் 11வது சுலோகத்தில் தான் ஆரம்பிக்கிறது. அதற்கு முன்னால் இந்த “அர்ச்சன விசாக யோகம்” எனும் முதலாவது அத்தியாயம் அல்லது அதற்கு முற்பட்ட சுலோகங்கள் எதற்கு?

2ம் அத்தியாயம் 11வது சுலோகம் முதல் பகவான் உபதேசிக்கும் ஆத்ம தத்துவம் துன்பங்கள் கலக்கங்கள் என்பவற்றிலிருந்து விழுப்புவதற்காக விளக்கப்படுவன அந்த துன்பங்கள் கலக்கங்களை ஒரு சாதாரண மனிதன் எப்படி அடைகிறான்? என்பதையும் அவற்றின் இயல்பையும் பிறப்பிற்கு காரண வித்தாக அமையும் இந்த சோகங்கள் மோகங்கள் (துன்பம், மயக்கம்) வந்து சேர்வதால் மனிதர் விவேகம் குறைந்தவர்களாய் தனக்குரிய தாமங்களை (கடமைகளை)விட்டு எப்படி புறவிடயங்களில் ஈடுபட்ட முனைகிறார்கள்? இவ்விதம் சோகமோகம் வரும் பொழுது நல்ல சேர்க்கை கிடைத்து விட்டால் அவ்விதம்

துன்பம் கூட உயர் நலன்களை பெற எதுவாக இருக்கும் என்பதைக் காட்டுவன 11வது சுலோகத்திற்கு முற்பட்ட சுலோகங்கள்.

கார்ப்பண்யதோ வேஷப ஹதஸ்வபாவ:

பிருச்சாமித்வாம் தாமசம்முடசேதா:

யத்சரேயஸ்யாத் நிச்சிதம் ப்ரஹி தந்மே

சீஷ்யாஸ்தே அஹும் சாதி மாம் த்வாம் பிரபந்தம் (பக். 2 - 7)

ஆத்மீக ஞானமற்ற கோழிமுத்தனத்தால் தோழம் பிடித்த ஸ்வபாவம் கொண்டவனாய் தர்மம் அல்லது கடமை செய்ய முடியாத குழம்பிய மனதை உடையவனாக நான் ஆகியிருக்கிறேன். அதனால் எந்த சாதனை எனக்கு உறுதியான நன்மை யக்குமோ அதை எனக்கு கூறுங்கள் இதனையே கேட்கின்றேன் நான் உங்களுடைய சீட்டு உங்களிடம் சரணடைந்த எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள் என்று அர்ச்சனை கூறி பகவானிடம் சரணடைகிறான் அதன் பின்னால் தான் பகவான் ஆத்ம தத்துவங்களை காம யோகம், ஞான யோகம், த்யான யோகம், பக்தி யோகம், போன்ற மார்க்கங்களை உபதேசிக்கிறார்.

முதலாவது அத்தியாத்தின் முதலாவது சுலோகத்தில் திருதாஷ்டர் சஞ்சுவரைக கேள்வி கேட்க அதற்கு பதில் கூறும் சஞ்சய் போர்க்களத்தின் நிலையே வாணிக்க முயல்கிறார். இரு தரப்பினரினது படைகளும் அனிவிதுக்கப்பட்டிருந்தன. தூரியோதனன் பாண்டவர்களின் படை அழகாக அனிவிதுப்பட்டிருந்ததைப்பார்த்தபின் தூரோதனாச்சாரியிடம் சென்று தன் இராச தந்திரத்தை உபயோகித்து உள்ளாடுகிறான்.

முதலில் எதிர்ப்படைகளைப் பற்றி புகழ்ந்து கொண்டு தன்படைகளைப் பற்றியும் தனக்காக உயிர்விட முன் வந்திருப்பவர்களையும் பற்றிப் பேசுகிறான் தன்படை பீஷ்மரால் காக்கப்படுவதால் மிகவிலைம் வாய்ந்தது. எதிர்ப்படையோசிரியது என்று பேசலானான் அச்சமயம் பீஷ்மர் தனது சங்கை உரகக ஊதினா அதைத் தொடர்ந்து அவரது தரப்பினர் சங்குகளை ஊதினார் பேரிகைகளும் பறைகளும் முஷ்கின பின்னர் மாதவழும் பாண்டவர்களும் திவ்யமான சங்குகளை ஊதினா என்கினா சஞ்சய் மேலும் இவை தூரியோதனனின் பக்கத்தவர்களின் இதயத்தைப்படியாக எக்காடுகிறார்.

அதன் பின்னால் அனுமன் கொடினால் உடைய அர்ச்சனை போர் புரியத் தயாராகி தன் காண்டிவம் எனும் வில்லை எடுத்து உயர்த்தினால் அச்சமயம் ஹிருஷிகேசனாகிய பகவானைப் பார்த்து இரு படைகளின் மத்தியில் எனது தேரை கொண்டு போய் நிறுத்துவாயாக அப்பொழுது இருபடைகளைப் பற்றியும் தனக்கு எதிராக போர் புரிய வந்தவர்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளலாம் என்று கூறினான் பகவானும் புன்முறுவல் பூத்த திருமுகத்துடன் அப்படியே செய்தார்.

படைகளை நன்றாக பார்வையிட்ட அர்ச்சனன் போரில் முடிவதற்காக நின்று கொண்டிருந்த உற்றார் உறவினர்களைப் பார்த்து இரக்கம் மேலிட்டவனாய் கலக்கமடைந்து ஸ்வ பாவத்தை இழுந்த பலவீனமுடையவனாக நான் போர் செய்யமாட்டேன் என்று துக்கம் மேலிட்டவராய் அதற்கான பல சாதாரண தரமங்களைக் காட்டி காரணங்கள் கூறிக் கொண்டு, அம்பையும் ,வில்லையும் கீழே வைத்து விட்டு தேர்த்தடில் உட்கார்ந்து விட்டான்.

சாங்க்ய யோகம்

அத்தியாயம் 02

(கீதையின் உட்பெரும் சுருக்கம்)

முதலாவது அத்தியாயத்தின் முடிவில் அர்ச்சனன் தான் போரை விட்டு விலகுவதற்கு காரணங்கள் பல கூறி அம்பையும் ,வில்லையும் கீழே வைத்து விட்டு தேர்த்தடில் உட்கார்ந்து விட்டான். அவன் பேசியவையெல்லாம் படித்த பண்டிதர் பேசுவது போலவே இருந்தாலும் உண்மையான ஆத்ம ஞானமுடையவன் அப்படிப் பேசமாட்டான் என அக்காரணங்களைப் பகவான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உவது அத்தியாயத்தில் விசேட தர்மத்தை போதிக்கத் தொடாங்குகிறார். ஆத்ம ஞானத்தை ஆத்மா, உடல், கடவுள், கர்மா என்றெல்லாம் தனித்தனியாக பிரித்து விணக்கம் கொடுக்கிறார். அதனால் இவ்வத்தியாயத்திற்கு சாங்க்ய யோகம் என்று பெயரிடுகின்றனர்.

குதல்த்வா கஸ்மலம் இதும் விஜேமே ஸமூபஸ்திதம்

அநார்ய ஜீஷ்டம் அஸ்வாக்யம் அக்கீத்திகரம் அர்ச்சன! (ப.க்.2-2)

அர்ச்சனா தகாத சமயத்தில் இந்த மோகம் எந்தக் காரணத்தினால் உன்னை வந்தடைந்தது ஏனெனில் இது சான்றோர்களினால் கடைப்பிடிக்கப்படாதது, சுவர்க்கத்தை அளிக்காதது மேலும் புகழையும் தராது என்று தொடர்ந்து அர்ச்சனா? அவியின் தன்மையை அடையாதே உனக்கு இது பொருத்தமானதன்று உள்ளத்தின் தள்ளச்சியை விட்டு போரிட எழுந்து நில் என்கிறார்.

மீண்டும் அர்ச்சனன் பாட்டனார் பீஷ்மர் ஆசாரியர் துரோணர் போன்றவர்களை நோக்கி எப்படி அம்பெய்துவேன் திராவஷ்டிர புத்திரர்களும் உறவினர்களே அவர்களைக் கொன்று ரத்தம் கலந்த இராச்சியம் எங்களுக்கு எதற்கு? என எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை என்று பகவானிடமே சரணடைந்து சிறந்ததை உபதேசிக்குமாறு வேண்டுகிறான் (2-7) இங்கு குருவைச் சரணடைதலின் முக்கியத்துவத்தையும் ஒன்றொரு மனிதனும் கலக்கமுற்று துன்பற்ற தெளிவற்ற நிலையில் இருக்கும் பொழுது முறையான குருவிடம் சரணடைவதன் மூலம் தான் தெளிவான அறிவைப் பெற முடியும் என்பதையும் காட்டுகிறது.

2ம் அத்தியாயம் 11வது சுலோகத்திலிருந்து 31வது சுலோகம் வரை நித்தியமான என்றும் அழிவில்லாத ஆத்மாவைப் பற்றியும் தற்காலிகமான இந்த உடம்பைப் பற்றியும் பல பிறப்புக்களில் மீண்டும் மீண்டும் பிறத்தல் பற்றியும் விளக்குகிறார். 31வது சுலோகத்திலிருந்து 39வது சுலோகம் வரை ஒரு கூச்த்திரியனாக போர்வீரனாக இருக்கும் அர்ச்சனனுடைய கடமை (கூச்த்திரியதர்மம்) போர்புரிவது என்றும் யத்தும் செய்வது தான் இவ்வகிலும் பராலகிலும் அர்ச்சனனுக்கு நன்மையை விளைவிக்கும் என்றும் வெற்றி தோல்விகளையும் ஸப நடவடிக்கையும் சமமாகக் கருதி அதற்குப் பின் யத்தத்திற்கு தயாராவாயாக! இவ்விதம் யத்தும் செய்வதால் நீ பாவத்தை அடையாமாட்டாய் என்றும் போர் புரிய எழுந்திரு என்று கூறுகிறார்.

இதுவரை (11 - 38 சுலோகங்களின்) கலக்கத்தையும் துண்பத்தையும் களைவதற்குரிய விளக்கமாக ஆத்ம தத்துவத்தை பிரித்து பிரித்து விளக்கிய (சாங்கியயோகம் - பிரித்து விளக்கல்) பகவான் 39 முதல் 53 வது சுலோகம் வரை ஆத்ம தத்துவத்தை நிலையாகக் பெறுவதற்கு சாதனமாக யோகத்தைப் போதிக்கிறார்.

54 முதல் 72வது சுலோகம் வரையுள்ள சுலோகங்களில் ஸ்திர புத்தியுள்ளவனுடைய இலட்சணங்களும் அதை அடைவதற்கான சாதனமும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.

கலக்கம், குழப்பம் ஏற்படும் பொழுது அதனைத் தெளிவு பெறச் செய்து அவற்றிலிருந்து விடுபட முறையான அதிகாரம் வாய்ந்த (சத்குரு) குருவை சரணடைய வேண்டும். அவர்தரும் ஆத்ம தத்துவ விளக்கமே இந்த குழப்பத்திலிருந்து விடுபடச் செய்யும் அதனை நிலையாகப் பெற சாதனை செய்ய வேண்டும். அப்படியான ஸ்திர புத்தியைப் பெற்றவன் எப்படி இருப்பான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அவனுடைய வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் இவைகளனைத்தும் கீதையின் 2வது அத்தியாயத்தில் காணப்படுவதால் “கீதையின் உட்பொருட்சருக்கம்” என இவ்வத்தியாயத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் ஸ்திர பிரபுபாதா.

கேள்விகள்

1. பகவத் கீதையின் முதலாவது அத்தியாயம் எப்படித் தொடங்குகிறது?
2. குருகோசூத்திரம் எனும் போர்க்கள பூமி எத்தனையது?
3. பகவத்கீதை எவ்வளவுக்கிடையே நடந்த உரையாடல்?
4. அதனை யார் யாருக்கு கூறினார்?
5. எக்காரணத்தால் பாண்டவர்களுக்கும் தூரியோதனன் பக்கத்தினருக்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டது?

6. தூரியோதனனும் அர்ச்சனனும் துவாராகைக்கு எதற்காக சென்றனர்?
7. அங்கு என்ன நிகழ்ந்தது?
8. அர்ச்சனன் பகவான் கிருஷ்ணர் மட்டும் தன் பக்கம் இருந்தால் போதும் என்று ஏன் விரும்பினார்?
9. தீருத்ராஷ்டிரருக்குப் பார்வை கொடுப்பதாக கூறியவர் யார்?
10. சஞ்சயர் என்பவர் யார்?
11. என் கீதாபதேசத்தை தீருத்ராஷ்டிரனுக்கு சஞ்சயர் மூலம் போதிக்கச்செய்தார்?
12. கீதையில் எங்கு பகவான் ஆத்ம ஞானத்தை போதிக்க தொடங்குகிறார்?
13. கீதையின் முதலாவது அத்தியாயம் எதனை விளக்குகிறது?
14. என் குருவைச் சரணடைதல் முக்கியமானது?
15. அர்ச்சனன் எதற்காகத் தேரை இருபடைகளுக்கும் மத்தியில் நிறுத்தம்படி கூறினான்?
16. அர்ச்சனனின் தேரேட்டியாக இருந்தவர் யார்?
17. அர்ச்சனனின் தேரின் கொடி எச்சின்னத்தை கொண்டிருக்கின்றது?
18. ஆத்மா எத்தகையது?
19. கூத்திரிய தரம் எது?
20. உடலின் தன்மை என்ன?
21. ஒருவனுக்கு ஏற்படும் குழப்பங்களிலிருந்து விடுபட எது அவசியம்? அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?
22. ஶ்ரீல் பிரபு பாதா 2ம் அத்தியாயத்திற்கு கொடுத்த தலைப்பு எது? ஏன் அப்படிக் கொடுத்தார்?

பாடம் ஐந்து

கர்மயோகம்

அத்தியாயம் 03

ஓருவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட கடமைகளைச் செய்யவேண்டும். எவற்றைச் செய்வதால் நன்மை ஏற்படுகிறது? எவற்றைச் செய்யால் விடுவதால் எவ்வாறான தீமைகள் ஏற்படுகின்றன? எந்த கர்மம் பந்தப்படுத்தும்? எது விடுதலை அளிக்கும்? என்பவற்றை யெல்லாம் பல காரணங்களுடன் விளக்குவதால் இந்த அத்தியாயம் கர்ம யோகம் என அழைக்கப்படுகிறது?

வது அத்தியாயத்தில் அர்ச்சனை இரு தரப்பினரது படைகளைப் பார்வையிட்ட பின் உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் போரில் கொல்வதால் ஏற்படப்போகும் நன்மை என்ன? என்று பாசம் கலந்த இரக்கம் மேலிட்டவனாய் தனது கடமையைப் பற்றிய விளக்கமில்லாமல் சோகமும் மோகமும் கொண்டு செய்வதறியாது.

கர்ப்பண்ய தோசோப ஹதஸ்வபாவ:

பிறுச்சாமி தவாம் தர்ம சம்முட சேதா : /

யத்சிரேய : ஸ்யாத் நிச்சிதம் புருஹி தன்மே

சிஷ்யஸ் தே அஹும் சாதி மாம் தவாம் பிரபன்னம் // (ப.க்.2.7)

என்று அர்ச்சனை

“கோழைத்தனத்தால் - கலங்கிய ஸ்வபாவமுடையவனாக கடமை எது என்று தெரியாமல் குழம்பிய மனமுடையவனாக இருக்கிறேன். அதனால் எனக்கு எது சிறந்தது என்று நிச்சயமாக உறுதிப்படுத்திக் கூறவேண்டும்” என்று கேட்டு பகவான் கிருஷ்ணரிடம் சிஷ்யனாக சரணடைகின்றான். அதற்கு ஆத்மாவைப்பற்றியும் உடலைப்பற்றியும் விரிவாக பிரித்து விளக்கி நிரந்தரமற்ற உடல்களைப் பற்றித் துக்கப்படாதே உன் கடமையை, கஷத்திரிய தர்மம் எது என்பதை தெரிந்து கொண்டு அதனைச் செய்வாயாக என்கிறார் மேலும் ஆராய்ந்து அறியும் சாங்கிய தத்துவத்தை விளக்கினேன் என்று கூறிவிட்டு, பலன் எதிர்பாராமல் ஓருவன் செயல்படும் விதத்தை புத்தியோகத்தை (கர்ம யோகம்) விளக்குகிறேன் என 2ம் அத்தியாயம் 39வது சுலோகத்தில்

எசாதே அபிழுதா சாங்யே புத்திர் யோகேது இமாம் ஸ்ருணு /

புத்யாயுக்தோ யயா பார்த்த கர்மபந்தம் பிரஹாஸ்யசி //

இதன் மூலம் கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய் என்கிறார் (ப.க்.2.39)

தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்சய
புத்தென சரணமன்விச்ச க்ருபண : பல ஹேதவ// (ப.க்.2.49)

புத்தியோகத்தை விட கர்மம் செய்தல் நிச்சயமாய் இழிந்தது புத்தியோகத்தில் நீ
சரணடைவாய் - பலன் கருதிக் கருமம் செய்வர்கள் லோபிகள் (கஞ்சர்கள்) என்று கூறுகிறார்.

பகவான் புத்தியோகத்தைப் பற்றி விளக்கும்போது பலன் கருதாது சமபுத்தியிடன் (லாப
நட்டம் துன்பம் இன்பம்) என்று இருபுத்திக்குட்படாத சமபுத்தியிடன் கருமம் செய் என்று
தான் கூறுகிறார். ஆனால் இவைகளால் இருவிதமாக பகவான் கூறியதில் மேலும்
கலக்கமடைந்தவனாய் அர்ச்சனன்.

அர்ச்சன உவாச:

ஐயாசி சேத் கர்மணஸ் தே மதா புத்தீர் ஜனார்த்தன
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நி யோஜயலி கேசவ (ப.க்.3.1)

(ஜனனம் -பிறப்பிற்கு காரணமான அஞ்ஞானத்தைப் போக்கியருள்பவர் என்பதால்
ஜனார்த்தனன்) (க்லேசநாசாய கேசவ- எல்லோருடைய க்லேசத்தையும் (கலக்கத்தையும்)
போக்குபவர் என்பதால் கேசவன்) ஜனார்த்தனனே! கேசவனே! கர்மத்தைக் காட்டிலும் ஞானம்
தான் சிறந்தது என்பது உமது அபிப்பிராயமானால் என்னை இந்த யுத்தத்தில் ஏன்
சுபேடுத்துகிறீர்? என்றும்,

வ்யாமிஸ்ரேண வாக்யேன புத்திம் மோஹயீவ மே
தத் ஏகம் வத நிச்சித்ய யேன ஸ்ரேயோ அஹமாப்னுயாம்// (ப.க்.3.2)

இரண்டு விதமாக கூறும் உங்கள் வாக்கியத்தால் எனது புத்தி பேதலிக்கிறது. ஆகவே
மிகவும் நன்மையானது எது என்பதை நிச்சயப்படுத்தி முடிவாகக் கூறுவீராக என்றும் பகவானை
நோக்கிக் கேட்கிறான். (இவை 3வது அத்தியாயத்தின் முதல் இரு சூலோகங்களாகும்)
அதன் விடை தான் 3வது அத்தியாயம் - 3வது சூலோகத்தில் பகவான் கூறுகிறார். கடவுளை
அறிய முயலும் இருவகை மனிதர் இருக்கின்றனர் சாங்கியம் - ஆகிய பிரித்து அறியும்
ஞானயோகிகள் சமபுத்தியிடன் பலன்கருதாது கருமம் செய்யும் கர்மயோகிகள் ஆகிய
இருவகையினராம்.

ஆனால் கர்மத்திலிருந்து விடுபட்டு செயலற்றிருப்பதால் மட்டும் அவன்
கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுபட முடியாது பக்குவுமும் பெறமுடியாது இயற்கை நியதிப்படி எவரும்
எதாவது செய்யாமல் இருக்கமுடியாது புலன்களையும் - உறுப்புக்களையும் கட்டுப்படுத்தி அதே
சமயம் புலன்றுகார்ச்சிகளில் மனதைச் செலுத்திக்கொண்டிருப்பவன் போலி மனிதன். புலன்களை

மனதால் கட்டுப்படுத்தி பற்றின்றி பக்திச் செயல்களில் ஈடுபோவனே சிறந்தவன். செயலற்ற தன்மையை விட செயலாற்றுவது மிகச் சிறந்தது எனவே உனது கடமையைச் செய்வாயாக என்று பகவான் கூறுகிறார்.

செயலாற்றும் பொழுது விஷ்ணுவிற்கு யாகம் செய்யும் விதத்தில் செய்ப்பதவேண்டும். படைப்பின் ஆரம்பத்திலேயே குலங்களையும் தேவர்களையும் அனுப்பி கூட விஷ்ணுவுக்கான யாகங்களையும் படைத்து நீங்கள் இந்த யாகங்களைச் செய்வதன் மூலம் விரும்பிய போகத்தை அடைவீர்கள் என்றார் படைப்புக்கடவுள். என்றாலும் யாகங்களைப் பற்றியும் யாகமாற்றுவதன் முக்கியத்துவத்தையும் ஜனகர் முதலானவர் எப்படி வழிகாட்டிகளாக இருந்தனர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார் பகவான் கிருஷ்ணர் தனக்கு எந்தவித கடமையும் செய்ய வேண்டியில்லையாயினும் மற்ற உயிரினங்களுக்கு வழிகாட்டியாக செயலாற்றுவதையும் கூறுகிறார்.

ஞானியானவன் மற்றவர்களுடைய இயல்புகளை குறிப்பாமல் தான் பற்றின்றி செயல்பட்டு அவர்களை அவ்வழி பின்பற்றச் செய்ய வேண்டும் பிரபஞ்சக் குணங்களுடன் சம்பந்தமாகவே செயல்கள் அமைகின்றன அவற்றிலிருந்து விடுபோட்ட பற்றற நிலையில் பக்தித் தொண்டாற்ற வேண்டும் அந்தர்யாமி (எல்லாவற்றிலும் உள்ளுறைந்திருப்பவன்) யான பரமாத்மாவாகிய என்னிடம் ஒன்றிய மனத்துடன் எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடம் அள்ப்பணித்து விட்டு ஆசையற்றவனாக அகங்காரமற்றவனாக சோர்வின்றி போரிடுவாயாக (3-30) என்று அர்க்கன்னிடம் கூறுகிறார். மேலும் இந்த அறிவுரையை ஏற்பவன் அதன்படி செய்ப்போவன் கர்ம பந்தத்திலிருந்து விடுபோகிறான் (31)

இதனை எவன் பொறுமையால் அவமதித்து பின்பற்றவில்லையோ அவன் முழு அறிவையும் இழந்து சீரழிக்கிறான் (32) பிறருடைய கடமைகளை செய்வதைவிட தவறாயினும் தனது கடமைகளைச் செய்தல் நன்று. (35)

இவ்வாறு கூறும் பொழுது? என் ஒருவன் பாவகாரியங்களிலில் ஈடுபோகிறான்? என்று அர்க்கன்னிடம் கேட்கிறான் அதற்கு ராஜசக்குணத்தில் உற்பத்தியாகும் கோபம் அதற்கு காரணமான காமம் இவைதான் காரணம். பாவகாரியம் - இவை எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் என்கிறார் இந்த காமமெனும் புதையினாலே (ஆசை) தான் ஒருவனது தூய உணர்வு மறைக்கப்படுகிறது. ஆகவே கொடிய காமநூபியை ஆசையை ஆத்ம பலத்தால் வெற்றி கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்.

அன்னாத் பவந்தி பூதானி பர்ஜன்யாத் அன்ன சம்பவ:/

யக்ஞாத் பவதி பர்ஜன்யோயக்ஞ்.கர்ம சமுத்பவா: (ப.க்.3 - 14)

காம ப்ரஹ் மோத்பவம் வித்தி ப்ரஹ்மா அக்ஷர சமுத்பவம்

தஸ்மாத் சர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யக்ஞே பிரதிஷ்டிதம் (ப.க்.3 - 15)

மழைகளால் தோற்றுவிக்கப்படும் தான்யங்களாலேயே எல்லா ஜீவன்களின் உடல்களும் வாழ்கின்றன. யாகத் தால் மழையும், விதிக் கப்பட்ட கடமைகளால் யாகமும் உண்டாக்கப்படுகின்றன.

காமத் தொகுப்பு வேதத்தில் உற்பத்தியானது - வேதம் அழிவற்ற பரமாத்மாவிடமிருந்து தோன்றியது என்பதை தெரிந்து கொள் ஆகவே எங்கும் நிறைந்த அழிவற்ற பரப்பிரம்ம பரமாத்மா எப்பொழுதும் யாகத்தில் நிலை பெற்றிருக்கிறார்.

யுக தர்மத்தின் படி - கலியுக அவதாரம் - சைத்தன்யமஹாபிரப அதிகாரம் யாகம் சங்கீததன யாகம்.

“ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே”

எனும் ஹரி நாம சங்கீததனமே கலியுகத்தில் சிறந்த வழி.

கேள்விகள்

1. புத்தி யோகம் என்றால் என்ன?
2. காம யோகம் என்றால் என்ன?
3. சாங்கிய யோகம் என்றால் என்ன?
4. பகவான் அர்ச்சனை நோக்கி எவ்விதம் போர் புரியும் படி கூறுகிறார்?
5. செயல்கள் எவ்விதம் செயற்பட வேண்டும்?
6. பாவச் செயல்களுக்கு மூல காரணம் என்ன?
7. செயல்களின் மூல காரணம் என்ன?
8. உயிர் வாழிகள் வாழ்வதற்கு ஆதாரம் என்ன? அவற்றிற்கான காரணங்களை படிப்படியாக விளக்குக?

இந்நாட்சி இந்நாட்சி
(இயல பெற கூறியிர - பண் ஜாவி, குறியும்)

பாடம் அறு

ஞான யோகம் (உன்னத ஞானம்)

அத்தியாயம் 04

உன்னத ஞானம் என்பது ஆத்மா, கடவுள், கடவுளுக்கும், ஆத்மாவுக்கும் உள்ள உறவு என்பவற்றை அறியும் அறிவாகும். இவற்றை அறிவதால் ஒருவன் தூய்மை பெற்று விடுதலை பெற்றுடியும் (மோட்சம்).

இத்தகைய அறிவை முதல் இரண்டாவது மூன்றாவது அத்தியாயங்களில் ஆத்மாவைப்பற்றியும், கடவுளிடம் அர்ப்பணித்து செயல்புரியும் முறையையும் - சாங்கிய யோகம், புத்தி யோகம், கர்ம யோகம் என விளக்கமாக பகவான் விளக்கியிருக்கிறார். இந்த அறிவையே மேலும், மற்றைய அத்தியாயங்களில் விரித்து, பிரித்து விளக்குகிறார். ஆகவே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் முடித்த கர்ம யோக - ஞானம் புதிதாக உனக்கு யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக உபதேசிக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தில் அதன் புராதன வரலாற்றைக் கூறுகிறார். முதலில் என்னால் விவஸ்வான் எனும் குரியக்கடவுளுக்கும், பின் விவஸ்வானால் மனுவுக்கும் மனுவால் இக்ஷ்வாகு மன்னுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டு பரம்பரையாகக் கேட்கப்பட்டு வந்த ஞானம் அழிந்து போகும் நிலையில் இருக்கும் பொழுது மீண்டும் என்னால் உனக்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது என பகவான் அங்குச்சனனுக்கு கூறினார்.

பரமபுருஷன் பகவானின் நேரடியான கட்டளைகளே சமயக் கோட்பாடுகளாம். இவை பகவானிடம் பூரணமாக சரணாகதி அடையும் வழிக்கு இழுத்துச் செல்லும் அத்தகைய கோட்பாடுகளை ஓழங்கு விதிகளை அகரத்தனமுள்ளவர்கள் குழப்பும் போது - பகவான் அவதரிக்கிறார் அத்தகைய அவதாரங்களின் தன்மையையும் நோக்கத்தையும் இவ்வத்தியாயத்தில் கூறுகிறார். அத்தன்மையையும் அவதாரத்தைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்பவன் சடத்தின் பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். ஆகவே இந்த ஜட உடலை நீத்ததும் உடனடியாக கடவுளின் சாம்ராச்சியத்தை அடைகிறான் என்பதும் இங்கு கூறப்படுகிறது.

எனது தோற்றம் செயல் என்பது தெய்வீகமானது நானே நான் கு வர்ணங்களைப்படைத்தாலும் நான் அதற்கு கார்த்தா அல்ல - எந்த எனது செயலும் என்னைப்பந்தப்படுத்துவதில்லை. இவ்விதமே விடுதலையில் நாட்டமுடையவர்கள் - பந்தப்படாத வகையில் பற்றின்றி செயல்பட வேண்டும்" - என்று இங்கும் கர்மயோகத்தை மேலும் தெளிவாக விளக்குகிறார் கர்மம் என்றால் என்ன? அகர்மம் என்றால் என்ன? விகர்மம் என்றால் என்ன? என கர்மத்தின் தன்மையை பிரித்து காட்டுகிறார். பலவித்யாகங்கள் - வழிபாடுகள் பற்றியும் கூறுகிறார்?

இவற்றையெல்லாம் - “அந்த ஞானத்தை உணர்ந்து அறிந்த தத்துவ ஞானிகளை அணுகி அறிந்து கொள். அவர்களை சாஷ்டாங்கமாகத் தரையில் விழுந்து வணங்குவதாலும், சேவை செய்வதாலும் கடபடில்லாமல் நேர்மையாகக் கேள்வி கேட்பதாலும் அந்த பரமாத்ம தத்துவத்தை நன்கு அறிந்துள்ள அந்த ஞானிகள் உனக்கு அந்தத் தத்துவ ஞானத்தை உபதேசிப்பார்கள்” (பக்.4.34) என குருவைச் சரணடைய வேண்டும் எனும் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

யதா யதா ஹி தாமஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத
அப்யுத்தானமதாமஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹும்

பரித்திராணைய ஸா தூனாம் வினாசாய ச துஷ்க்ருதாம்
தாமஸம்ஸ்ததாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே.

எப்பொழுது எங்கே தாமம் தலை சாய்ந்து அதர்மம் தலையோங்குகிறதோ அப்பொழுது அங்கே நான் என் விருப்பத்திலேயே தோன்றுகிறேன். பக்தர்களைப் பாதுகாக்கவும் துஷ்டர்களை நிஷ்கரிக்கவும் தாமத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டவும் யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன் (பக்.4.7,8) என அவதார நோக்கத்தைக் கூறுகிறார்.

கர்ம சந்தியாச யோகம்
(கிருஷ்ண உணர்வில் செயல்)

அத்தியாயம் 05

ஓ கிருஷ்ண முதலில் செயலைத் துறக்கவும் (கர்மங்களை விட்டுவிடுதல்) பிறகு பக்தியுடன் செயலாற்றவும் (கர்மயோகம்) உபதேசிக்கிறாய். இவ்விரண்டில் (செயலற்றிருத்தல், செய்தல்) எது சிறந்தது என்று நன்றாக நிச்சயப்படுத்தி அந்த ஒன்றை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும் என அர்ச்சனை கிருஷ்ணரை நோக்கி கேட்கிறான் எனும் பொருள்படும்.

“அர்ச்சன உவாச”
ஸந்யாஸம் கர்மணாம் கிருஷ்ண புனர்யோகம் ச சம்ஸஸி//
யச்சிரேய ஏத யோ ரேகம் தன் மே ப்ருஹி ஸ் நிச்சிதம் //

என்னும் குலோக்துடன் தொடங்கும் இந்த ஜிந்தாவது அத்தியாயத்தில் வறட்டு மனக் கற்பனையை விட பக்தித் தொண்டில் செயல் ஆற்றுதலே சிறந்தது என்று தெளிவாகக் கூறுகிறார் கிருஷ்ணர்.

ஸ்ரீ பகவான் உவாச

ஸந்யாஸ : கர்மயோகச்ச நிஸ்ரே யஸக ராவுபெள/

தயோஸ்து கர்ம சந்யாஸாத் கர்மயோகோ விசிஷ்யதே // (ப.க். 5-2)

செயலைத் துறந்த சந்நியாசமும், பக்தியுடன் (பலன் எதிர்பாராமல்) செயலாற்றுவதும் இரண்டுமே விடுதலைக்கு (மோகங்காதனங்கள்) உகந்தவையே ஆனால் (கர்மசந்யாஸாத் கர்மயோகோ விசிஷ்யதே) செயலைத் துறப்பதைவிட (ஞானமில்லாத சந்நியாசம்) பக்தித் தொண்டில் செயற்படுவதே மேலானது என்று மேலும் அடுத்த சுலோகத்தில்,

எவன் செயலின் பலனில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனாக இருக்கிறானோ அவனே நித்திய சந்நியாசி அவன் சக துக்கம் முதலிய இருமைகளைக் கடந்தவன். (அவன் செயலாற்றினாலும்) அவன் காம பந்தங்களிலிருந்து மிக எளிதாக விடுபடுகின்றான் என்று பக்தித் தொண்டுதான் (பகவானின் விருப்பத்திற்கனமைய செயற்படுதல்) எல்லாவற்றையும் விட சிறந்தது என்று தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

“இப்போது நான் என் கடமையைப் பற்றிக் குழப்பமடைந்து பலவீந்தினால் என் சொந்த இயல்புகளையெல்லாம் இழந்தவனாக இருக்கின்றேன் இந்நிலையில் எனக்கு நல்லது எது என்று தெளிவாக கூறும்படி உம்மைக் கேட்கின்றேன் உம்மிடம் சுரணடைந்த சீடன் நான் எனக்கு அருள் புரிந்து அறிவுரை கூற வேண்டும்”

கார்ப்பண்ய தோழோபஹத ஸ்வாபாவ :

ப்ருச்சஸ்மி தவாம் தர்மஸம் மூடசேதா :

யச்ரேய : ஸ்யான்னிஷ்சிதம் ப்ரஹி தன்மே

சிஷ்யஸ்தே’ ஹும் ஷாதி மாம் த்வாம் ப்ராபனம் (ப.க். 2-7)

எனும் சுலோகத்தில் அர்ச்சுனன் கேட்டதற்கு இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் ஆத்மாவைப்பற்றிய ஆரும்ப அறிவுகளும் எவ்வாறு அது ஜட உடலில் சிக்குண்டிருக்கின்றது என்பதையும், புத்தியோகம் அல்லது பக்தித் தொண்டால் எவ்வாறு இந்த ஜடச் சிறையினின்றும் வெளியேறுவது என்பதையும் விளக்கினார் பகவான் கிருஷ்ணர்.

அதிலும் குழப்பமடைந்த அர்ச்சுனன் ஜனாந்தனா கேசவா! ஞானம் கர்மத்தை விடச் சிறந்ததாயின் என்னை என் கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துகிறீர் இரண்டையும் ஒன்றேபோல் கூறுவதால் எனது அறிவு பேதவிக்கின்றது எனவே எனக்கு மிகவும் நன்மையானது எது என்பதை முடிவாகக் கூறுவீராக என்று (அத்தியாயம் 3ல் 1-2 சுலோகங்களில்) கேட்கிறான்.

அதற்கு பகவான் கிருஷ்ணர் “இறைவனை உணரவும் பிறவிச்சிறையிலிருந்து விடுதலை அடையவும் இருவகையாக மனிதர் முயல்கின்றனர் சிலர் உலகத்தத்துவ

மனோநலங்களாலும் பிறர் பக்தி மயமான அன்புத் தொண்டாலும் முயற்சி செய்கின்றனர்
(ப.கி. 3-3)

புலன்களை மனதால் கட்டுப்படுத்தி பற்றின்றித் தனது செயற் புலன்களை பக்திச் செயல்களில் ஈடுபடுத்துவதே சிறந்தவன். செயலற்ற தன்மையை விட செயலாற்றுவது மிகச் சிறந்தது எனவே உனது கடமையைச் செய்வாயாக என்று (3-7,8) கர்மயோகத்தைப்பற்றி நன்கு விளக்கினார்.

நான்காவது அத்தியாத்திலும் கர்மங்களைப் பற்றிய அதிக விளக்கம் கொடுத்தார். “பலதரப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்பவே பல விதமான யாகங்கள் வேதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன மக்கள் உடல் பற்றிய சிந்தனையிலேயே மிகவும் ஆழந்து மூழ்கியிருப்பதால் உடலாலோ மனத்தாலோ அல்லது புத்தியாலோ செயற்படும் முறையில் இந்த யாகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியில் உடலினின்றும் விடுதலையைக் கொண்டு வரும் நோக்கத்துடனேயே இவைகள் எல்லாமே கூறப்பட்டுள்ளன. ஞானயக்ஞும் (அறிவு) பொருட்களை யாகம் செய்வதிலும் சிறந்தது எல்லாச் செயல்களின் யாகமும் ஞானத்திலேயே மற்றும் பெறுகின்றன. (4-32, 33)

கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு விறகை நீராக்குவது போல் ஞான நெருப்பானது ஜடச் செயல்களின் விளைவுகளை எல்லாம் நீராக்குகின்றது. (4-37) என்று ஞானத்தின் உயர்வைக் காட்டி விளக்கினார்.

நாலாவது அத்தியாயம் இறுதி 42 சுலோகத்தில் அறியாமையால் உன் இதயத்தில் எழுந்த இந்த ஜயங்களை அறிவெனும் ஆயுதத்தால் அழித்துவிட்டு யோக கவசம் பூண்டு எழுந்து போரிடுவாயாக என்கிறார்.

இத்தகைய விளக்கங்கள் ஞானமா? கர்மமா? சிறந்தது என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியமையால் கம் அத்தியாத்தில் மேற்கண்டவாறு அர்ச்சனைன் விளைவினான். பகவானும் பக்தித் தொண்டே சிறந்தது என்றும் ஞானத்தினாலும் பற்றற்ற கர்மம் எனும் பக்தித் தொண்டனாலும் விடுதலை பெறமுடியும் ஆயினும் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் பெறக்கூடிய வழி பக்தித் தொண்டு. பக்தித் தொண்டில் ஈடுபடாவிடின் வெறுமனே செயலைத்துறந்து சந்நியாசம் எடுப்பதால் ஒருவன் பேரின்பத்தை (மகிழ்ச்சியை) அடைய முடியாது என்றும் விளக்குகிறார். ஞானத்தில் தூறவ என்பதை அர்ச்சனை செயலைத் தூறத்தல் என்று கொள்வதால் கலக்கமேற்பட்டது விருப்பு வெறுப்பின்றி இருப்பதை தான் அங்கு பகவான் ஞானத்தில் தூறவ ஞானயக்ஞும் என்று குறிப்பிடுகிறார் இதுவும் பக்தித் தொண்டும் ஒன்றே என்பதை காண்பவன் தான் உண்மையைக் காண்பவனாவான் என விளக்குகிறார் கிருஷ்ண்.

இறுதியாக எல்லாவற்றின் இறுதி இலட்சியமாகிய பரம புருஷர் பகவானிடம் எல்லாவற்றையும் அப்பணித்து விட்டு விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் பக்தித் தொண்டை ஆற்றுவதே கர்ம பந்தத்தினின்றும் விடுபடும் ஒரே வழி அதுதான் கர்ம சந்நியாச யோகமென்பத்து.

போக்தாரம் யக்ஞ தபஸாம் சர்வலோக மகேஸ்வரம்
ககிறுதம் சர்வ பூதானாம் ஞாத்வா மாம் சாந்திம் றிச்சதி //

“எல்லா யாகங்களும் தவங்களும் இறுதி இலட்சியமாகவும், அகில லோகங்களுக்கும் பரம ஆளுநராகவும் ஜீவன்களைத்தினதும் உற்ற நண்பனாகவும் என்னை அறிந்து - செய்ரபடும் சான்றோ ஜடத்துப்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு சாந்தி (அமைதி)யைப் பெறுகின்றனர்.

(5-29)

இதில் - கிருஷ்ண உணர்வில் செயற்படுதலே பக்தி உணர்வு என்பது தெளிவாகிறது ஆகவே எங்கள் ஆத்மீக குரு ஸ்ரீல பிரபாதா - இவ்வக்தியாயத்திற்கு “கிருஷ்ண உணர்வில் செயல்” என பெயரிட்டுள்ளார்.

தியான யோகம்

அத்தியாயம் 06

“எல்லாப் புறப்புலன் விஷயங்களையும் வெளியே நிறுத்தி, புருவ மத்தியில் கண்களையும் பார்வையையும் நிறுத்தி, நாசிக்குள் உள் வெளிச்சுவாசங்களை நிறுத்தி, மனம், புலன்கள், அறிவு இவற்றைக்கட்டுப்படுத்தி ஆசை, பயம், கோபம் இவைகளை விட்டு மோஹத்தையே தலையான கதியாக நம்பி பகவானை எப்பொழுதும் தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பவன் - அத்தகைய முனி எவனோ அவன் நிச்சயமாக விடுதலை அடைந்தவனே (முக்தன்)

என கர்ம சந்நியாச யோகமென்றும் 5வது அத்தியாயத்தின் 27, 28வது சுலோகங்களில் - மனதை எவ்விதம் கட்டுப்படுத்தி பகவானுடைய சிந்தையில் செயலாற்ற வேண்டும் எனவும் அடுத்த 29வது சுலோகத்தில் எல்லாவற்றினதும் இறுதி இலட்சியம் பகவானை அறிவது அப்பொழுது தான் ஒருவன் சாந்தியடைகிறான் என்றும் கூறப்பட்டது - இதுவே தியான யோகத்தின் சூத்திரம் - இதனுடைய விளக்கமாக அமைகிறது வது அத்தியாயம்.

5வது அத்தியாயம் ஆரம்பத்தில் அர்ச்சனன் - எனக்கு எது சிறந்தது செயலற்றிருப்பதா?

செயலாற்றுவதா? என்று கேட்டதற்கு - 5ம் அத்தியாயத்தில் தெளிவாக விளக்கமளித்து, ம் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலும் “செயலின் விளைவுகளில் பற்றற்று, கடமைக்காகச் செயலாற்றுபவனே உண்மையான தூரவியும், யோகியுமாகிறான்” என்று கூறுகிறார்.

ம் அத்தியாயத்தில் அஷ்டாங்க யோகமுறைகளை விளக்குகிறார். அத்துடன் அஷ்டாங்க யோகம் மனதையும் புலன்களையும் அடக்கும் ஒரு முறையே என்று கூறுகிறார்.

யோக முறைகளை விளக்குவதுடன், கிருஷ்ண உணர்வில் செயலாற்றுதல் அல்லது காமயோகமே சிறந்தது என் தெளிவாக விளக்குகிறார். அஷ்டாங்க யோக முறைகள் மூலம் கடவுளை அறிதல் கலியுகத்தில் மிகவும் கடினமாகும். உடலின் அங்கங்கள் உடலுக்கு எப்படி சேவையாற்றுகின்றனவோ அதேபோல பரமாத்மா - பகவானின் அங்கங்களே ஜீவாத்மா அல்லது ஜீவராசிகளாகும். ஆகவே பகவானுடைய சேவையில் சட்டுப்படுத்தலே அனைவரதும் கடமையாகும்.

சுயநலமற் பக்தி சேவையை செய்பவன் பெரும் யோகி, தூரவ என்பது யோகம் போன்று பரமாத்மாவுடன் இணைவதே. ஆகவே சுயப்புலன்களுடைய திருப்திக்கான இச்சைகளைத் தூக்காத எவ்வும் யோகியாக முடியாது. என்று பகவான் விளக்கமளிக்கிறார்.

மனதை அடக்குவது பெருங்கஷ்டமானது என்றும் மனதை அடக்க யோகமுறைகளை கிருஷ்ண் கூறியிப்படி பின்பற்றுவதும் சிரமமானதே என்று அர்ச்சனன் கூறி மேலும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறார். அதாவது இந்த யோகமுறைகளைப் பின்பற்றுவதில் தவறி விழுப்பவர்களின் கதி என்ன என்று கேட்கிறான். அதற்கு “ஒரு பொழுதும் அவர்கள் இழிவடைவதில்லை மறுபிறவியில் அவர்களுடைய யோகமுறை தொடரும்” என விளக்குகிறார்.

ஒரு யோகியானவன் பலன் கருதிச் செயல்படுவார், உலக அறிஞன், தவம் புரிவார் எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவன். ஆகவே அர்ச்சனா! நீ ஒரு யோகியாவாயாக. எல்லா யோகிகளிலும், பெரும் நம்பிக்கையுடன் என்னில் நிலைத்து உண்ணத அன்புத் தொண்டால் வழிபடும் என்னுடைய பக்தனே மிகவும் சிறந்தவனும் யோகத்தில் என்னுடன் மிகவும் நெருக்கமாய் இணைந்தவனும் ஆகின்றான். “என 46, 47வது சுலோகங்களில் பக்தித் தொண்டு புரிவனே பரம யோகி என்பதைக் கூறுகிறார்.

“யோகினாமி ஸர்வேசாம் மத்கதேநந்தராத்மனா/
ச்ரத்தாவான் பஜதேயோ மாம்ஸ மேயுக்த தமோ மதம் // (6-47)

கேள்விகள்

1. கீதா ஞானம் முதலில் யாருக்குப் போதிக்கப்பட்டது ?
2. கர்மா, அகர்மா, விகர்மா, என்றால் என்ன ?
3. பகவான் எப்பொழுது என் அவதரிக்கிறார் ?
4. குருவின் முக்கியத்துவம் என்ன ?
5. கீதை சுது அத்தியாயம் “கர்ம சந்நியாச யோகம்”எனப் பெயரிடப்பட்டிருப்பது என்?
6. ஞானத்தில் தூறுவ என்பதற்கு அர்ச்சனை எடுத்துக் கொண்ட விளக்கம் என்ன?
7. “கர்ம சந்நியாசம்” என்பதன் உண்மையான பொருள் என்ன ?
8. ஞானத்தின் இறுதி நிலை என்ன ?
9. “அமைதியைப் பெறும் வழி” க்குச் சூத்திரமாக அமையும் 5 - 29 சுலோகத்தின் விளக்கம் என்ன?
10. யாகங்களின் நோக்கம் என்ன ?
11. யோகம் என்பதன் பொருள் என்ன ?
12. யோகிகளிலேயே சிறந்தவர் யார் ?
13. எளிதாக நாம் யோகம் செய்வதெப்படி ?
14. ஒரு ஜீவனுடைய கடமை எத்தனையது ?

மனனம் செய்ய வேண்டிய பகவத்கீத கலோகந்கள்

தேஹினோ' ஸ்மின்யதா தேஹே கெளமாரம் யெளவனம் ஜரா /

ததா தேஹாந்தரப் ப்ராப்திர்தீஸ்ததர முற்யதி //

மொழி பெயர்ப்பு

உடல் பெற்ற ஆத்மா, சிறுவயதிலிருந்து இளமைக்கும், இளமையிலிருந்து
முதுமைக்கும் மாறுவது போலவே மரணத்தின் போது வேறு உடலுக்கு மாறுகின்றது. தன்னை
உணர்ந்த ஆத்மா, இது போன்ற மாற்றத்தால் திளைப்பதில்லை (ப.கி. 2.13)

வாஸாம்ஸி ஜீரணானி யதா விழாய
நவானி க்ருஹ்ணாதி நரோஅபரானி /
ததா ஷர்வானி விழாய ஜீரணானி –
அன்யானி ஸம்யாதி நவானி தேஹி.//

மொழி பெயர்ப்பு

பழையவற்றைக் களைந்து புதிய ஆடைகளை ஒருவன் அணிவது போன்றே, பழைய,
உபயோகமற்ற உடல்களை நீக்கி புதிய உடல்களை ஆத்மா ஏற்கின்றது. (ப.கி. 2.22)

யக்ஞசிஷ்டாசின : ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை :
புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யா த்மகாரணாத் //

மொழி பெயர்ப்பு

யாகத்திற்காக முதலில் படைக்கப்பட்ட உணவை உண்பதால் பக்தர்கள்
எல்லாவிதமான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். சுயப் புலனின்பத்திற்காக உணவு
தயாரிப்பவர்களோ பாவத்தையே உணர்கிறார்கள். (ப.கி.3.13)

பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி
ததஹும் பக்த்யபற்றுதம் அஷ்நாஸி ப்ரயதாத்மன:

மொழி பெயர்ப்பு

அன்புடனும், பக்தியுடனும் ஒருவன் எனக்கு ஒரு இலையோ, பூவோ, பழமோ, நீரோ
அளித்தால் அதை நான் ஏற்கின்றேன் (ப.கி. 9.26)

மத்த : பரதரம் நான்யத் கிஞ்சிதல்ஸ்தி தனஞ்ஜய /
மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸாத்ரே மணிகணா இவ //

மொழி பெயர்ப்பு

செல்வத்தை வெல்வோனே! (அர்ஜானா !) என்னிலும் உயர்ந்த உண்மை இல்லை. நூலில் முத்துக்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பது போல எல்லாமே என்னைச் சாந்திருக்கின்றன. (ப.க். 7.7)

ஐன்மி கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேததித்தவத : /
த்யக்த்வா தேஹும் புனர்ஜனம் நைதி மாமேதி ஸோ' ரஜான //

மொழி பெயர்ப்பு

எனது தோற்றம், செயல்கள், இவற்றின் உன்னதமான தெய்வீகத் தன்மையை எவ்வொருவன் அறிகின்றானோ, அவன் இந்த உடலை விட்டபின் மீண்டும் இப் பொதிக உலகில் பிறவி எடுப்பதில்லை. அர்ஜானா, அவன் எனது நித்திய உலகை அடைகின்றான்.

(ப.க்.4.9)

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன
பரிப்ரஸ்னேன ஸேவயா /
உபதேகஷயந்தி தே ஞானம்
ஞானினஸ் தத்வத்தரசின: //

மொழி பெயர்ப்பு

ஆன்மீக குருவை அடைந்து உண்மையை அறிய முயற்சி செய். அவருக்குத் தொண்டு செய்து அவரிடம் அடக்கமாகக் கேள்விகள் கேட்டு ஆய்வு செய்து உண்மையைக் கண்டவரான தன்னுணர்வு பெற்றோர் உனக்கு ஞானத்தை அளிக்க முடியும். (ப.க்.4.34)

போக்தாரம் யக்ஞ தபஸாம் ஸர்வ லோக மஹேஸ்வரம் /
ஸீஷ்ருதம் ஸர்வப்யதானாம் ஞாத்வாமாம் சாந்திம் ருச்சதி //

மொழி பெயர்ப்பு

எல்லா யாகங்களுக்கும், தவங்களுக்கும் இறுதி லட்சியமாகவும், எல்லா கிரகங்கள் மற்றும் தேவதைகளின் பரம ஆளுநராகவும், எல்லா ஜீவன்களின் உற்ற நண்பனாகவும் என்னை அறிந்து, சான்றோர், ஜடத்துயரங்களிலிருந்து விடுபட்டு அமைதி பெறுகின்றனர். (ப.க்.5.29)

யோகிநாம் அபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேன அந்தராத்மநா /
ஸர்த்தாவான்பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்த தமோ மத: //

மொழி பெயர்ப்பு

எல்லா யோகிகளிலும் பெரும் நம்பிக்கையுடன் என்னில் நிலைத்து, என்னை உன்னத அங்புத் தொண்டினால் வழிபடும் என்னுடைய பக்தனே மிகவும் சிறந்தவனும், யோகத்தில் என்னுடன் மிகவும் நெருக்கமாய் இனைந்தவனும் ஆகின்றான். (ப.க். 6.47)

ஸ ஏவாயம் மயா தே அந்ய யோக : ப்ரோக்த: புராதன: /
பக்தோலி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தம்://

மொழி பெயர்ப்பு

பாத்துடனான உறவு பற்றிய இதே பழம்பெரும் விஞ்ஞானம் என்னால் உனக்கு இன்று எடுத்துரைக்கப்பட்டது. எனவில் நீ எனது நண்பனும் பக்ததுமல்லவா? எனவே இவ் விஞ்ஞானத்தின் ரகசியத்தை உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும் (ப.க். 4.3)

தைவி ஹ்யேதா குணமீ மம மாயா தூரத்யயா /
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே //

மொழி பெயர்ப்பு

ஜட இயற்கையின் முக்குணங்களாலான எனது இந்த தெய்வீக சக்தி வெல்லுதற்கியது.
ஆனால் என்னிடம் சரணடைந்தோர் இதை எளிதில் கடக்கலாம். (ப.க். 7.14)

யம் யம் வாபி ஸ்மரந்பாவம் த்யஜுத்யந்தே கலேவரம் /
தம் தமேவைதி கெளந்தேய ஸதா தத்பாவ பாவித ://

மொழி பெயர்ப்பு

உடலை விடும்போது எந்த உணர்வு நிலையை ஒருவன் எண்ணுகின்றானோ, ஜயமின்றி அந்த நிலையையே அவன் அடைகின்றான். (ப.க். 8.6)

ஆப்ரஹ்ம புவனால்லோகா: புனராவர்த்தினோ' ரஜான /
மாமுபேத்ய து கெளந்தேய புனர்ஜனம் ந வித்யதே //

மொழி பெயர்ப்பு

ஜட உலகின் மிக உயாந்த கிரகத்திலிருந்து மிகத் தாழ்ந்தது வரை எல்லாம் பிறப்பும்,
இறப்பும் தொடரும் துன்பக் கோட்டங்களே. ஆனால் குந்தி மகனே, என்னிடத்தை
அடைபவனோ மீண்டும் பிறப்பதேயில்லை. (ப.க். 8.16)

ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஷ்ச த்ருடவ்ரதா:/
நமஸ்யன்தஷ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே //

மொழி பெயர்ப்பு

எப்போதும் என் புகுற் பாடிக் கொண்டும், பெரும் உறுதியுடன் முயன்று கொண்டும்,
என் முன் வணங்கிக் கொண்டும், பக்தியுடன் இந்த மகாத்மாக்கள் இடையராது என்னை
வழிபடுகிறார்கள். (ப.க். 9.14)

யத்கரோஷி யதவ்தாஸி யஜ்ஜாஹோஷி ததாஸி யத் /
யத்தபஸ்யஸி கெளந்தேய தத்குருஷ்வ மதஃபணம் //

மொழி பெயர்ப்பு

குந்தியின் மகனே! எதெல்லாம் நீ செய்கின்றாயோ, எதையெல்லாம் நீ உண்கின்றாயோ,
எதையெல்லாம் நீ படைக்கின்றாயோ, எதையெல்லாம் நீ கொடுக்கின்றாயோ, அவைகளை
மட்டுமல்ல, எந்தத் தவங்களையெல்லாம் நீ புரிகின்றாயோ அவையெல்லாவற்றையும் எனக்கு
நிவேதனமாகவே நீ செய்ய வேண்டும். (ப.க். 9.27)

ஸர்வமேதத்ருதம் மன்யே யன்மாம் வதஸி கேசவ /
ந ஸு தே பகவன்வ்யக்திம் விதூர்தேவா ந தானவா://

மொழி பெயர்ப்பு

நீர் எனக்கு கூறியவற்றை எல்லாம் உண்மை என நான் முழுமையாக ஏற்கின்றேன்.
இறைவனே! தேவர்களோ, அசுரர்களோ, உமது இயல்பை அறிவதில்லை. (ப.க். 10.14)

பக்த்யா தவனன்யா ஷக்ய அஹுமேவம் விதோ (அ) ரஜான /
ஐஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப //

மொழி பெயர்ப்பு

எனதன்பு அர்ஜானா, மாறுபடாத பக்தித் தொண்டால் மட்டுமே என்னைப் புரிந்து கொள்ள
முடியும். உன் முன்னால் நிற்கும் என்னை இது போன்று நேரடியாகக் காண முடியும். இவ்வழியில்
மட்டுமே என்னைப் பற்றிய அறிவின் இரகசியங்களிலே உன்னால் நுழைய முடியும்.

(ப.க். 11.54)

க்லேஷா (அ)திகதரஸ் தேவாமவ்யக்தாஸக்த சேதஸாம் /
அவ்யக்தா ஸு கதிர்து : கம் தேஹுவத்பிரவப்யதே //

மொழி பெயர்ப்பு

பரமனின் தோன்றாத அருவத்தன்மை இயல்பிடம் யாருடைய மனங்கள் பற்றுக்
கொண்டிருக்கின்றனவோ, அவர்களது முன்னேற்றம் மிகவும் கடினமானதாகும். இந்த
ழழுக்கத்திலே முன்னேற்றம் காண்பது உடலை உடையவர்களுக்கு எப்போதுமே மிகக்
கடினமானது. (ப.க் 12.5)

மாம் ச யோ (அ) வ்யபிசாரேண பக்தியோகேன ஸவதே /
ஸ குணான்ஸமதீத்யைதான்ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே //

மொழி பெயர்ப்பு

பூரண பக்தித் தொண்டில் ஈடுபட்ட, எந்த நிலையிலும் இறிவு அடையாத ஒருவன்,
ஜட இயற்கையின் குணங்களை உடனடியாகக் கடந்து பிரம்ம நிலைக்கு வந்தடைகின்றான்.
(ப.க்.14.26)

மமைவங்சோ ஜீவ லோகே ஜீவதூ : ஸநாதன: /
மன: ஒஹ்டானீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தானி காஷதி //

மொழி பெயர்ப்பு

இந்தக் கட்டுண்ட உலகில் இருக்கும் ஜீவாத்மாக்கள் எல்லோரும் எனது நித்தியமான
முழுமை பின்னப்பகுதிகளோயாவர். கட்டுண்ட வாழ்வின் காரணத்தால் மனம் உட்பட்ட ஆறு
புலன்களுடன் இவர்கள் மிகவும் கடினமாகச் சிரமப்படுகின்றனர்.

(ப.க்.15.7)

மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜி மாம் நமஸ்கரு /
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயன: //

மொழி பெயர்ப்பு

உனது மனத்தை எப்பொழுதும் என்னைப் பற்றிச் சிந்திப்பதிலேயே ஈடுபடுத்தி, எனக்கு
வந்தனை செய்து, என்னை வழிபடுவாயாக. என்னில் ஆழ்மையாக ஈடுபட்டு நிச்சயமாக நீ
என்னிடமே வருவாய்.
(ப.க்.9.34)

ஸ்ரவ தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வரஜ /
அஹம் த்வாம் ஸ்ரவபாபேப்யோ மோகஷிவ்யாமி மா ஷாச: //

மொழி பெயர்ப்பு

எல்லா விதமான மதங்களையும் தூந்து, என்னிடமே சரணடைவாயாக. உன்னை
எல்லாப் பாவ விளைவுகளினின்றும் நான் விடுவிக்கின்றேன், பயப்படாதே. (ப.க்.18.66)

பகவத் கிதைச் சலோகங்களின் விபரம்

அத்தியாயம்	திந்துராண்டிரர்	சந்திர	ஸ்ரீனா	முத்திருஷ்ணா	வொத்த சலோகங்கள்
1	1	25	20	0	46
2	0	3	6	63	72
3	0	0	3	40	43
4	0	0	1	41	42
5	0	0	1	28	29
6	0	0	5	42	47
7	0	0	0	30	30
8	0	0	2	26	28
9	0	0	0	34	34
10	0	0	7	35	42
11	0	8	33	14	55
12	0	0	1	19	20
13	0	0	1	34	35
14	0	0	1	26	27
15	0	0	0	20	20
16	0	0	0	24	24
17	0	0	1	27	28
18	0	5	2	71	78
<hr/>					
வொத்தம்	1	41	84	574	700

கடவுளின் அவதாரங்கள்

அவதாரம் என்றால் கீழே இறங்கி வருதல் என்பது பொருள். அதாவது கடவுள் தனது பரம சாம்ராச்சியத்திலிருந்து பிரபஞ்சத்திற்கு அல்லது ஜட உலகிற்கு இறங்கிவருதல். வேதங்கள் கடவுள் எனும் பதத்திற்கு 'பகவான்' எனும் பொருளைத் தருகின்றன. பகவான் என்றால் கல்வி, செல்வம், வீரம், புகுற், அறிவு, துறவு ஆகிய செல்விக்கைகள் அனைத்தையும் பரிபூரணமாக உடையவர் என்பதாம். அவர்தான் முழுமுதற் கடவுள்.

பகவானும் அவரது எல்லா அவதாரங்களும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஜட உலகில் இறங்கி வருகின்றனர். சில சமயங்களில் பகவான் சுய வடிவில் வருகின்றார். சில சமயங்களில் குறிப்பிட்டதொரு விஷேச கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக அவரால் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சக்தியினிக்கப்பட்ட அவரது வெவ்வேறு அம்சங்கள் அல்லது அம்சங்களின் அம்சங்கள் தோன்றுகின்றனர்.

இவ்வாறு தோன்றும் அவதாரங்கள் புருஷ அவதாரம், குண அவதாரங்கள், லீலாவதாரங்கள், சத்தியாவேச அவதாரங்கள், மன்வந்தர அவதாரங்கள், யுகாவதாரங்கள் என பல்வகைப்பட்டன. இத்தகைய அவதாரங்களைப்பற்றியும் அவர்களின் நோக்கங்களையும் ஸ்ரீமத் பாகவதம், பகவத் கீதை போன்ற சாஸ்திரங்கள் விளக்குகின்றன.

பகவானுடைய அவதாரங்கள் வற்றாத நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பாய்ந்தோடும் சிற்றாயுகளைப் போல் என்னற்றவையாகும் என்றும் அவை அனைத்தும் பகவானின் அம்சங்களோ அல்லது அம்சங்களின் அம்சங்களோதான். இவையெல்லாவற்றிற்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே மூலமானவர். அவரே முழுமுதற் கடவுள். என்றும் பாகவத புராணம் விளக்குகிறது.

“தர்மம் தலைசாய்ந்து அதர்மம் தலையோங்கும் பொழுது மீண்டும் தர்மத்தை நிலைநாட்டவும், பக்தர்களைப் பாதுகாத்து துஷ்டர்களை நின்கிக்கவும் எனது விருப்பப்படி, யுகந்தோரும் அவதரிக்கின்றேன்” என பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நேரடியாகவே பகவத் கீதையில் கூறுகிறார்.

தர்மம் என்றால் என்ன? விதிக்கப்பட்ட கடமை அதாவது கடவுள் அல்லது பகவானால் விதிக்கப்பட்ட சட்டங்களைப் பின்பற்றி கடவுள் உணர்வுடன் நடத்தல் அவை தொன்றுதொட்டு வருபவை. பழைமையானவை. அவற்றை வேதசாஸ்திரங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவையே “சனாதன தர்மம்” என்று கூறப்படுகிறது. மனித இனத்திற்கு அது பொதுவானது அவற்றினின்றும் விலகும் பொழுது அதர்மம்

தலையோங்குகிறது. அப்பொழுது மீண்டும் தர்மத்தின் வழிகாட்டியாக பகவான் அவதரிக்கின்றார்.

படைப்பின் தொடக்கத்தில் புருஷ அவதாரமாக தன்னை விரிவுபடுத்தினார். காரண உதக சாயி விஷ்ணு, காப்போதக சாயி விஷ்ணு, கஷ்ணோதக சாயி விஷ்ணு - என மூவகை விஷ்ணு வடிவில் வியாபித்ததே புருஷ அவதாரம்.

காப்போதகசாயி விஷ்ணுவிலிருந்து குண அவதாரங்களாக - பிரமா விஷ்ணு சிவன் ஆகிய மும்லூத்திகள் அவதரித்தனர்.

மச்சம், சூர்யம், வராஹர், நாசிம்ஹூர், வாமனர், பரசுராமர், ராமர், பலராமர் (கிருஷ்ணர்), புத்தர், கல்கி ஆகியோர் லீலாவதாரங்கள்.

நாரதர், வியாசர் போன்றவர்கள் சத்யா வேச அவதாரங்கள்.

கிருஷ்ணர், நீசைத்தன்ய மஹாபிரப ஆகியோர் யுக அவதாரங்கள்.

இத்தகைய அவதாரங்களைப் பற்றி வேதநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அங்கு கூறப்பட்ட அடையாளங்களின் மூலமாக பெருமுனிவர்கள் அடையாளம் காண்கின்றனர். அவதாரத்தின் அம்சங்களும், நோக்கங்களும் வேதநூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளன. அவதாரங்கள் - தங்களை அவதாரமென கூறிக்கொள்வதில்லை. ஆகவே வேஷம் போடுவர்களுக்கு இடமில்லை.

அவதாரமாக இறங்கிவரும் ஓவ்வொரு வடிவங்களும் ஆன்மீக உலகில் நிரந்தரமாக நிலைபெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் அவ்வப்போ குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக இறங்கி வருகின்றனர்.

அவதாரங்கள் - லீலா அவதாரங்களையே - நாங்கள் தசாவதாரங்கள் என்று சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றோம். அவற்றைப்பற்றி விளக்கமாகவும் மற்றைய அவதாரங்களைப்பற்றி சுருக்கமாகவும் அடுத்த அத்தியாயங்களில் பார்ப்போம்.

அன்பளிப்பு

அமர் திருமதி நுட்ராஜா ஆச்சிரியின்னை

(முங்கு பெற்ற அச்சியர் - பாத்ஜாக்ஷி, கழிபுரம்)

அவர்களை நூபகார்த்தமாக நமாக்கப்பட்டது.

01. அவதாரம் என்றால் என்ன ?
 02. கடவுள் பற்றி வேதம்.தரும் விளக்கம் என்ன ?
 03. பகவான் என்பதின் பொருள் என்ன ?
 04. அவதாரங்களின் வகைகளைக் தருக.
 05. அவதாரங்கள் அனைத்துக்கும் யார் மூலமானவர் ?
 06. அவதாரமெடுப்பதின் நோக்கமென்ன ?
 07. தர்மம் என்றால் என்ன?
 08. புருஷ அவதாரங்கள் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
 09. லீலா அவதாரங்கள் அல்லது தசாவதாரங்கள் எவை ?
 10. அவதாரத்தைக்கண்டு பிடிப்பதானால் என்ன செய்விர்கள் ?
01. படைத்தற கடவுள் யார் ?
பிரமதேவர்.
 02. அவர் எங்கே பிறந்தார் ?
காங்கிரஸ் சாமி விஷ்ணுவின் தொப்புளில் வளர்ந்த தாமரைப்பூவில்.
 03. பிரமதேவரின் பெற்றோர் யார் ?
விஷ்ணு
 04. விஷ்ணு வடிவம் எத்தனை வகை ? அவை எவை ?
மூன்று வகை
 1. காரண உதகசாமி விஷ்ணு
 2. காங்கிரஸ் சாமி விஷ்ணு
 3. கஷ்ணோதக சாமி விஷ்ணு
 05. மூவகை விஷ்ணு வடிவங்களைச் சேர்த்து என்ன என்று சொல்வர் ?
புருஷ அவதாரம்
 06. யார் புருஷ அவதாரம் எடுத்தார்?
முழுமுதற் கடவுளான பகவான் கிருஷ்ணர்.
 07. பகவான் கிருஷ்ணர்தான் முழுமுதற் கடவுள் என்று பிரமதேவர் கூறுவது என்ன?

ஈஸ்வர : பரம கிருஷ்ண
 சக்சிதானந்த விக்ரஹ
 அநாதர் ஆதிர கோவிந்த
 சர்வ காரண காரணம்

அதாவது எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஆளுனர் (�ஸ்வரர்) கிருஷ்ணரே. அவர் என்றுமுள்ளவர். அறிவுமயமானவர். ஆனந்த வடிவினர். அவருக்கு என தனி வடிவமுண்டு. தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாதவர். எல்லா ஜீவன்களுக்கும் - ஆன்மாக்களுக்கும் பிறப்பிடமானவர். ஆதியானவர். எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமானவர்.

08. எல்லா காரணங்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுவது எவ்ர்ரை ? இந்த உலகத்தோற்றத்திற்கு - அல்லது நாம் காணும் அனைத்தும் தோன்றி இருந்து அழிந்து போகின்றன. அதை படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், எனும் மூன்று தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. அவைதான் சர்வ காரணங்கள்.
09. படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவர் யார் ?
பிரம தேவர்.
10. காத்தல் தொழிலைச் செய்பவர் யார் ?
ஸ்ரீ விஷ்ணு பகவான்
11. அழித்தல் தொழிலைச் செய்பவர் யார் ?
சிவபெருமான்.
12. இவர்களுக்கெல்லாம் மூலமாக இருப்பவர் யார் ?
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.
13. பகவான் என்பதன் கருத்து என்ன ?
செல்வம், அறிவு, வீரம், புகழ், அழகு, துறவு, ஆகிய ஆறு செல்விக்கைகளை பூரணமாக உடையவர்.
14. பூரணமாக உடையவர்தான் முழுமுதற் கடவுள். அவரிலிருந்து தான் அனைத்தும் தோன்றுகின்றன. அவரிலிருந்து அனைத்தும் தோன்றிய பின்பும் அவர் பரிபூரணராக

அவருடைய பரந்தாமம் எனும் மேல் உலகத்தில் இருக்கிறார். இதனைக் கூறும் கலோகம் என்ன ?

ஓம் பூர்ணமை : பூர்ணமீதம்
பூர்ணாத் பூர்ணம் உதச்யதே /
பூர்ணஸ்ய பூர்ணம் ஆதாய
பூர்ண மேவ அவசிஷ்யதே //
(இது உபநிடதங்களில் காணப்படும் உண்மை)

15. கடவுளைப் பற்றி எந்த புத்தகத்தில் படிப்போகள் ?

வேத இலக்கியங்கள்.

16. வேத இலக்கியங்கள் எவை ?

இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் எனம் நான்கு வேதங்கள்.

அதன் தொகுதிகளான சம்கிளதைகள், பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள், மஹாபாரதம், இராமாயணம் போன்றவை.

17. இவைகள் அனைத்தையும் படிப்பதற்கு எங்களுக்கு முடியுமா ?

முடியாது அவை அளவு கடந்தவை. எங்கள் ஆயுள் காலம் முழுவதும் படித்தாலும் போதாது.

18. அப்படியானால் என்ன செய்யலாம்.

இவற்றைப் படித்து உணர்ந்த மகான்கள் காட்டிய நூல்களைப்படிப்பதே.

19. அவர்கள் எதைப்படித்தால் எல்லாவற்றையும் அறியலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்?

பகவத்க்ஷைதி

ஸ்ரீமத் பாகவதம்

20. பகவத் கீதையென்றால் அன்ன ?

பகவானின் உபதேசம் அல்லது பகவானால் பாடப்பட்டது என்பது பொருள்.

21. ஸ்ரீமத் பாகவதம் பற்றி என்ன தெரியும் ?

எல்லோருக்கும் உயர்ந்த நன்மை பயக்கக்கூடியது.

பகவானின் அவதாரங்கள், உலகத்தோற்றம் பக்தித்தொண்டின் மகிழை, பக்தர்களின்

பெருமை என்பவற்றைக் கூறும் ஒப்பற் புராணம்.

22. பகவானின் அவதாரம் பற்றி பாகவதத்தில் கூறப்படுவது என்ன ?
பகவானுடைய அவதாரங்கள் வற்றாத நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பாய்ந்தோடும் சிற்றாறுகளைப்போல் என்னற்றவையாகும். அவை அனைத்தும் பகவானின் அம்சங்களோ அல்லது அம்சங்களின் அம்சங்களோ தான். இவையெல்லாவற்றிற்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே மூலமானவர். அவரே முழுமுதற் கடவுள்.
23. அவதாரம் என்றால் என்ன ?
கீழே இறங்கி வருதல்
கடவுள் தன்னுடைய சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து இந்த ஜட உலகிற்கு இறங்கி வருதல்.
24. கடவுள் இவ்வுலகில் இல்லையா ?
இருக்கிறார். அவர் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் மூலமாக கோஸோக பிருந்தாவனத்தில் இருக்கின்றார். அவருடைய வியாபகங்கள் மௌகுநகவுமலும் ஆண்மீக உலகத்தில் இருக்கின்றன. அவருடைய பூச்சக்கியே இந்த உலகநாதாரம் அவற்றிலும் பரமாத்வாக எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். எங்களால் பார்க்க முடிவதில்லை. குரியன் காலையில் உதிக்கின்றான். மாலையில் மறைகின்றான். அதனால் அவன் இல்லாமல் போவதில்லை. தோற்றுமளிக்கும் போது பார்க்க முடிகிறது. ஆழவதுமாக இல்லை. அதே போல அவதாரமாக தோன்றுகிறார் கடவுள்.
25. கடவுள் எப்போ அவதரிக்கிறார் ?
தாமம் தலைசாய்ந்து அதர்மம் தலையோங்நும் பொழுது.
26. ஏன் அவதரிக்கிறார் ?
மீண்டும் தாமத்தை நிலைநாட்ட பக்ஞாகளைப் பாதுகாத்து நடவடிக்கைளா நிஷ்கரிக்கத் தோன்றுகிறார்.
27. அவ்விதம் அவதரிக்கும் போது எங்குமான கூபூ முக்கின்றாரா ? பிறக்கின்றார். ஆனால் அவருடைய விருப்புப்படி தோன்றுகிறது.
28. அவருடைய பிறப்பும் செயலும் ஏத்தகையது ?
இதனை அறிவதால் ஒருவன் எதைப் பெறுகிறான்?
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய தோற்றம் செயல்கள் அனைத்தும் உன்னதமான

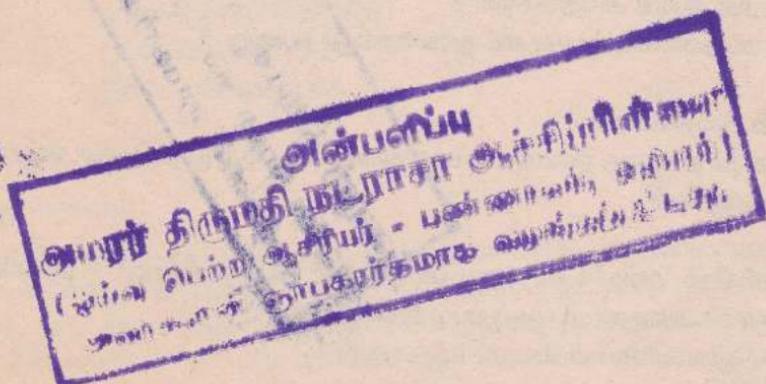
தெய்வீகத் தன்மை பொருந்தியவை. இவற்றை விளங்கிக் கொள்பவன் உடலை
விட்ட பின் மீண்டும் இப் பொதீக உலகில் பிறவி எடுப்பதில்லை. பகவானின் நித்திய
உலகை அடைகிறான். இது பகவத் கீதை 4 - 9

ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்வதம் /
த்யக்த்வா தேஹம் புனர் ஜன்ம ணைதி மாமேதி ஸோ அர்ச்சன //

கீதை 4 - 9

நான் பிறப்பறவனாயிருந்தும் எனது உன்னதத் தன்மையடைய உடல் அழிவற்ற
தாயிருந்தும் புலனறிவுள்ளவர் எல்லோருக்கும் நானே இறைவனாயிருந்தும் எனது
உன்னத உருவில் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் என்னுடைய சொந்த அந்தரங்க சக்தியால்
நான் தோன்றுகின்றேன்.

அஜோஅபி ஸன்னவ்ய யாத்மா பூதானாமீஷ்வரேபி ஸன் /
பிரகிருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய சம்பவாமி ஆத்ம மாயயா //

ISKCON

சர்வதேச கிருஷ்ண பக்திக் கழகம்

ஸ்தாபகர் :

ஈடுத்திரு A.C. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதா

ஹரே கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
 கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
 ஹரே ராம ஹரே ராம
 ராம ராம ஹரே ஹரே

சுவாமி ஸ்ரீ ராம்ப் ராம்பீரே

பர்ட்செக்குத் தோற் விரும்புவர்கள் தொட்டபுகொள்ள வேண்டிய முகவரி ;

சர்வதேச கிருஷ்ண பக்திக் கழகம் - திலங்கைக்கிளை.

188, பதுச்செட்டித் தெரு, கொழும்பு - 13.

தொலைபேசி : 433325. தொலைநகல் : 471099